

"וַיִּצְוֵנוּ—וְסֵף"

חלק שלישי לספרי

הצופה לבית ישראל

פרקי התעוררות ליושר צדקה ושלוש.

חובר על ידי

יוסף משה בן ר' ברוך מרדכי

שכונת גאולה, ירושלים

אצל אפרים מצגר, חנות מכלת, בית קומיל

אני מבקש בזה מכל אדם

שיואיל לקרוא את הספר הזה תיכף בקבלו אותו, ואחרי הקריאה
ימסרהו לאחרים ויפרסם בקהל את הדברים הכתובים בו.

ובזה יזכה את הרבים.

אי לזאת מוטלת חובה מוסרית על כל מי שקרא את הספר הזה
לתתו גם לאחר לפי התנאים הנ"ל.

תוכן הענינים:

עמוד

הקדמה

ד

התעוררות ליושר צדקה ושלום.

ו

מעשה במשולחים הנוסעים לאמריקה

ו

מאזני צדק

ו

אזהרה חמורה

ז

מומרים להכעיס

ז

תפלתו של מי נשמעת ?

ח

אחרי מות, קדושים, אמור

ט

המפלגות בישראל

י

מעשי תענועים של אנשי ירושלים

י

מעשה ביהודי ששלח מכתבי בקשה לתפוצות הגולה

י

רמאים הסוחרים בצרות ישראל

י

מסיגי גבול

יא

מעשה במלשין זריז ושני שעונים בני פירמה אחת

יב

בקשה גדולה לאחי היקרים

יג

מכתב להרה"ג רי"צ דושינסקי שליט"א

יד

מכתב למר מ' דיזינגוף ראש עיריית תל אביב

טו

מכתב אל הרב הראשי לא"י הרה"ג אברהם יצחק הכהן קוק שליט"א

טז

18 מנהיגי א"י ששלחתי אליהם המכתבים באחריות

כב

מכתב אל ללוי ג'ורג'

כג

מכתב תשובה מאת הג' מרגריטה ללוי ג'ורג' אלי

כד

מכתב לועד הקהלה בטבריה

כה

בועד הקהלה של כנסת ישראל בירושלים

כז

עוד מה שאירע לי במערכות עתונים ובמוסדות בירושלים

כט

תכשיטים שבירושלים

ל

הדרשן הקדוש ר' משה בלוי

לא

קריאה לאחי ולאחיותי

לג

המקוה אינה יכולה להרחיק את הנבלות

לד

שופט ערבי בעד שמירת השבת ושופטי ישראל בעד חלול שבת

לה

תל-אביב, תל-עולם

לו

מכתב מאת הרב מרדכי לנדמן אב"ד מפוטנא רומניה אלי

לח

מכתב מאת הא' גדלי' כהנא מעיר ויזניץ בוקאוינה אלי

לט

מכתב מאת הר' בנימין ברזיל גבאי בהכנ"ס הגדול בטבריה אלי

מ

מכתב מאת ישיבת בר יוחאי ומושב זקנים במירון אלי

מ

מכתב מאת ועד עדת הספרדים ירושלים אלי

מ-מא

מכתב מאת בית הספרים העממי בנוי יארק אלי

מא

מכתב מאת בעהמ"ס «אוצר החיים» ראב"ד הומענע ששעכוס' אלי

מב

סיום לטובה ולברכה

מב

בעיה ירושלים עיה"ק תובב"א, ו' תמוז תרצ"ד.

"ו י צ ו — ו ס ף"

חלק שלישי לספרי

הצופה לבית ישראל.

הקדמה

כבר בשנת תר"ע כתבתי פעמים רבות לקיסר וילהלם השני, שהוא יודח מכסאו, ושממשלתו עומדת בסכנה, (ראה בהקדמה לספרי ה"צופה לבית ישראל" עמוד 9) כבר אז ידעתי שכל זה עומד להתרחש בסבת התנהגותו של עם-ישראל. אבל כל העולם יודע שעם ישראל, הוא עם קשה עורף! ושרובם אינם רוצים לשמוע דברי מוסר. לכן הייתי מוכרח לבוא לארץ-ישראל בכדי לראות בעיני אם אמתיים הם הדברים שסיפרו לי בחוץ-לארץ, אנשי-אמת — במשך 20 שנה על ארץ-ישראל. (ראה בנספחים להצופה לבית-ישראל צד VIII);

לכן לפני נסיעתי לחוץ-לארץ, אני מבקש מכם עוד הפעם . . .

אחי ואחיותי!

זכרו דברי צואתי

יוסף משה בן ברוך מרדכי!

יכנסו דברי בלבבכם, ובזכות זה תזכו
לבנין שלם, ואם לא ! יתקיים חלילה הכתוב :
שוא עמלו בוניו בו ! (תהלים קכז-א).

התעוררות ליושר, צדקה ושלום !

משה ^{הנביא} רבנו עליו השלום, לפני פטירתו צוה לו הקדוש ברוך הוא, שיאסוף את כל ישראל, בכדי להגיד להם דברי מוסר ולעורר לבבם ואזנם לתוכחתו, משה רבנו ע"ה היה איש חכם מאד, והוא ידע שבגלל דברי תוכחה האדם רוכש לו שונאים גדולים, ומה לו ולצרה הזאת ? !
לכן כאשר אסף משה רבנו ע"ה את בני ישראל התחיל לדבר :

«האזינו השמים ואדברה, ותשמע הארץ אמרי פי»

משה רבנו דבר כאילו לשמים ולארץ, והתכוון באמת לבני ישראל. אולם אני רק נוסע לחוץ לארץ, ותודה לאלקים, אין אני עדין לוקח ברכת-פרידה מן העולם הזה, לכן אני מצוה לכם :

לא תלגלגו לדברי ! ותקשיבו לקולי ! כמו שכתוב בספרי זה
«ויצו יוסף» ובספרי «הצופה לבית-ישראל» וב«הנספחים»
וייטב לכם בארץ אבותינו.

ואם לא תשמעו בקולי חלילה, אז אני איני רוצה לראות בעיני ולשמוע באזני את אשר יקרה אתכם בארצנו הקדושה.
(ראה בספרי, הצופה לבית ישראל עמוד כ"ו, ששם כתבתי לקיסר וילהלם השני «שהחיים יקנאו במתים», וכן כתבתי בספרי הנ"ל (עמוד ל"ו) לקהלה היהודית בברלין, ביום 6 לאוקטובר שנת 1931, ש«והלואי שלא אשמע ולא אראה ברעה אשר ימצא את היהדות הגרמנית»).

טוב יותר לשמוע בקול ה' ולהגיה רק זוג תפלין, מאשר להגיה בכל יום שנים או שלשה זוגות של תפלין, ולומר עשר פעמים ביום קדושה וברכו :
ולהיות ירא שמים רק כלפי הבריות

אדרבא, עם צדיקים כאלה הקדוש ברוך הוא מדקדק כחוט השערה. האשה הרי היא פטורה מרוב המצות, אבל היא מחויבת לעזור לעניים במאכל ובמשקה, כמו שאמרו חז"ל בגמרא : «כל המקיים נפש אחת מישראל כאלו קיים עולם מלא» זה חשוב להקדוש ברוך הוא יותר פי אלף פעמים מאשר שהיא תתפלל בצבור.

מרגלא בפי הבריות לפרש את הפסוק «ואנשי סדום רעים וחטאים אבל . . . לה' ! מאד !» לכן השמידם הקדוש ברוך הוא באש ובגפרית יען הקב"ה דורש «תמים תהיה עם ה' אלקיך», ורחמנא ליבא בעי, ובכל דרכיך דעהו.

והקורא קריאת «שמע ישראל ה' אלקינו ה' אחד», אז «ה' אחד» צריך להיות לנגד עיני המתפלל, מתפלת הבקר עד קריאת שמע על המטה, רק אז הוא יהודי שלם עם אלקיו... ואז יהיה שלום בינו ובין הבריות.

שלום הוא הגן עדן בעולם הזה. על שלום העולם עומד. בתורה ובתפלה מרבים לדבר על ערך השלום. בפרשת «וזאת הברכה» כתוב «ויהי בישראל מלך בהתאסף ראשי עם» מתי יהיה זה? «יחד» כשתהיה אחדות בין «שבטי ישראל» אז נזכה ל«ויהי בישראל מלך». בתפלה החשובה, תפלת «שמונה-עשרה», אנו מסיימים בבקשה לשלום, כמו שכתוב «עושה שלום במרומיו הוא יעשה שלום עלינו», פרוש הדברים, הקב"ה העושה שלום במרומים, בין הכוחות המתנגדים, כמו אש ומים, אנו מתפללים אליו, עשה גם שלום ביננו ורק אחדות, אחוה ורעות יהיו בין כל ישראל. ועל זה עונה כל קהל המתפללים: אמן! וכן אנו מסיימים את התפלה הנהדרה «אין כאלוקינו» במלים: «ה' יברך את עמו בשלום» וכן אמרו רז"ל «אם אין שלום אין כלום» הלא רואים אתם, אחי ואחיותי היקרים! את התוצאות הנוראות של המלחמה האחרונה, אשר ממכותיה עוד לא נרפא העולם עד היום הזה. ואני כתבתי על זה כבר לפני המלחמה ובימי המלחמה. (ראה בספרי «הצופה לבית ישראל» במכתבי לקיסר וילהלם השני, עמוד נ"ז, בפסקה האחרונה).

למה אין אחדות ביניכם? אפילו בין היהודים החרדים, אין שלום ואחדות בינם לבין עצמם. וראיה לכך: היהודים החרדים מוסרים זה את זה, ותמיד יש להם דינים ומשפטים בבתי המשפט של הגויים. ואוי לאותה בושא: לשם זה הם מאספים ומקבצים כספים מאת אחינו שבגולה, בכדי להוציא אותם הכספים על עורכי-דין והוצאות המשפט. ככה, למשל, מתנהל זה זמן רב משפט פלילי, בין ר' זאנוויל שפיצער ראש הכולל ההונגרי ובין רבים מבני הכולל, שהם גבירים אדירים, המתפרנסים מן נשך ורבית, ואינם רוצים לצאת מן דירות הכולל. וגבירים אדירים אלה, הביאו מסמכים מזויפים לבית-המשפט, בכדי לעשות חזק לדבריהם. (ראה «קול ישראל» ד' אייר תרצ"ד). הגם שבני כולל אלה, הם חברים של «אגודת-ישראל» וחותרים על העתון «קול ישראל», בכל זאת הגיעו הדברים לידי כך, שאפילו עתונם היה מוכרח לפרסם את מעשיהם המגונים. הכולל לא נוצר בשביל עשירים מופלגים, בכסף, בתים ופרדסים. ומפני שר' זאנוויל שפיצער אינו סובל דברים כאלה, לכן הוא נהפך בעיניהם, לאיש הגרוע שבעולם. מי יתן והיו בארצנו מנין או שני מנינים יהודים כמותו, כי אז היה סדר בארצנו, ולא היה מקום לכל אותם מעשי רמאות, הנעשים בארצנו הקדושה זה עשרים שנה ויותר. אבל כל הקללות שהצבועים הללו מקללים את ר' זאנוויל, כל הקללות האלה יהפכו אי"ה לברכות.

מעשה במשולחים הנוסעים לאמריקה

אנשים רבים מהכולל ההונגרי וכו' נוסעים מדי פעם בפעם לאמריקה. בכדי לאסוף כסף, ומנצלים את שמו הקדוש של החתם סופר, שדרי"ם אלה כשנוסעים לאמריקה. הם מקצצים את זקניהם וכו' וכו' ולפני נסיעתם חזרה לירושלים, הם מגדלים את זקניהם. וככה הם מרמים את העולם במשך כל ימי חייהם. וכי מי נותן עוד היום צדקה? רק יהודים עניים. ואמתות דברי אני מוכיח בספרי זה «ויצו יוסף» וכן כבר הוכחתי בספרי «הצופה לבית ישראל» וב«נספחים» בנוגע למעשי הכוללים, עוד לא נגעתי אפילו בקצה המזלג, על מעשי הרמאות של אנשים ידועים מן הכוללים אפשר לכתוב ספרים שלמים. בארץ ישראל, מתלבשים האנשים האלה «באיצטלת אברהם אבינו ע"ה וכו' וכו', כמו שכתבתי לגרא"י קוק ראש רבני ארץ-ישראל, ביום י' סיון תרצ"ד ומכתבי זה יתפרסם בספרי זה.

מאזני-צדק

כבר בראש-חודש אב תרצ"ג, אמרתי לסוחרים בארץ-ישראל, שהמשקלות שלהם אינם בסדר, ושאסור להשתמש לשם משקל בחתיחות של ברזל ומפתחות, ואת זה טענתי ואמרתי תמיד ולכן רצו לפני שבועות אחדים להכותני על זה. ועתה ב"ה מתברר שגם בנקודה זו, הצדק אתי וכאן אני מביא את האזהרה שפרסם הרב של עדת-החרדים, ואגודת-ישראל, הרב הגאון ר' יוסף צבי דושינסקי שליט"א, וזה לשון האזהרה:

ב"ה

אזהרה חמורה

מטעם הרה"ג הבד"צ לכל מקהלות האשכנזים שליט"א

כאשר שמענו כי רבה המכשלה בענין המדות והמשקלות אצל כמה חנונים, אשר המדות והמשקלות אינן שלימות. ומלבד שנכשלים באיסור גזל החמור, עוד עוברים על לאו ד«לא תעשו עול במשפט» וגו' «איפת צדק והין צדק יהי' לכם». ואסור אפילו להשהותן. וחז"ל אמרו (בב"ת פ"ח ע"ב) קשה עונשן של מדות וכו'. ועל עון זיוף המשקלות בא עמלק (תוס' קידושין ל"ג ע"ב בשם חמדרש) ומבואר בשו"ע חו"מ סי' רל"א שמוטל על הבד"צ להשגיח על המדות והמשקלות.

אי לזאת הננו להזהיר בזה בכל חומר הדין לכל החנונים ומוכרי חלב ושמן שידקדקו אחר מדותיהם

ומשקלותיהם אם אינן חסרות אפילו משהו ח"ו.
וידוע מכבר כי האונסע של ירושלם היא מחזיקה חמשה
ושבעים דרהם.
ושומע לדברינו ישכן בטח ויתברך בעסקיו ומשאו
ומתנו ועליו תב"ט.
הבד"צ לכל מקהלות האשכנזים דפעה"ק ירושלם ת"ו.
כ"ה סיון תרצ"ד.

נאם פנחס בהגר"י ז"ל עפשטיין
נאם גרשון יהודא זילבערמאן
נאם דוד הלוי יונגרייז

דברי הנ"ל איצ חיזוק ולהעדפה באעה"ח

יוסף צבי רושינסקיא.

דפוס עניו ובניו

וכל זה הולך ונעשה, לדאבון לבנו, בארץ-ישראל בימינו וכשמעירים,
למוסר אזנם כדבר איש אל רעהו אז מקבלים מהם תשובה, אל תוציאו דבה
על ארץ-ישראל.

מומרים להכעים.

לדאבון לבנו, נמצאים היום אנשים מומרים להכעים, שבאים ליד
בית-הכנסת בתל-אביב שברחוב אלנבי, יושבים שם ומעשנים בשבת, ואם
מי שהוא אומר להם בלשון אידיש «האם שכחת שהיום שבת» אז הוא
עונה «דבר עברית» ומרבה דברים של ליצנות ולעג. ויש היום הרבה
מומרים להכעים, שנוסעים בשבת, וכשאומרים להם «ר' יהודי למה אתה
מחלל את השבת» אז מקבלים תשובה: «זה אצלי עונג שבת, ומצוה גדולה
היא להתענג בשבת» ועוד מיני תשובות כאלה. וכופרים וחפשיים כאלה,
עוד מבאים ראיות למעשיהם המגונים מספורים של יהודים קדושים כמו
הבעש"ט ור' יצחק לוי מן ברדיצ'ב, שהיו מלמדים זכות על ישראל. אולם,
היש ערך למעשיות אלה, כשמספרים אותם בכוונה של ליצנות.

תפלתו של מי נשמעת?

ואם יש יהודים חרדים כביכול, אשר רצים מאה פעמים לכותל
המערבי, למערת המכפלה ולעוד מקומות קדושים כאלה; היש ערך למעשיהם?
לא ולא! במקומות קדושים נשמעות תפלותיהם רק של אנשים יראים,
אנשי אמת ושונאי-בצע כמו יהושע בן נון וכלב בן יפונה. תפלותיהם של
שני צדיקים אלה נתקבלו על-יד מערת-המכפלה, מפני שהם היו אנשי-צדק
ואמת.

אחרי מות, קדושים, אמור.

אף-על-פי-כן רצו בני ישראל אחר כן «לרגום אותם באבנים» כמו שכתוב בפרשת שלח לך, פרק י"ד פסוק י' לכן אין להתפלא, אם רודפים אותי בארץ-ישראל, וכבר נסו פעמים אחדות להרגני, כמו בטבריא בחולו מועד של פסח (י"ט בניסן תרצ"ד) התנפלה עלי בלילה חבורה במקלות, וכאשר לא יכלו לי מפני שהגינותי על עצמי לקחו סיד צורב שעל יד בגין ומרחו זה לתוך עיני, וארבעה רופאים טפלו בי, באותו לילה והצילוני. ותאור התנפלות זו לכל פרטיה תקרא קורא נעים, בספרי זה, במכתבי לועד הקהלה, ליהודי טבריא, ששלחתי ביום ד' סיון תרצ"ד.

מי לנו גדול ממה רבנו, והוא בעצמו אומר על בני-ישראל, כמו שכתוב מפורש בתורה «עוד מעט וסקלונני», ולמרות זה שהוא מסר את נפשו לטובת עם ישראל. וה«חסידים» הגדולים ר' דתן ואבירם, הלשינו על משה רבנו לפני פרעה עוד בהיותם במצרים, ככתוב בתורתנו הקדושה «אכן נודע הדבר». הגם שהם ראו את האותות והמופתים, שהראה משה רבנו לעיני כל ישראל, הגם שראו כל זאת, היו בעצה אחת עם קורח, וסוף סוף כאן באו על שכרם ונענשו על מעשיהם הרעים. (ראה, במדבר, בסדר קרח פרשה י"ז, פסוקים כ"ז ול"ג) ואלה הרודפים אותי היום, מפני שאני מוכיח אותם בדברי אמת, המה הנשמות של דתן ואבירם שנתגלגלו באותם האנשים: ואם נתבונן בדורות אחרונים, אז נראה, למשל, מה לא טפלו על קדושים כמו הבעל שם טוב ורבי יונתן, את הראשון רצו להרג ע"י זה שנתנו סם-מות לאיזה מאכל, ועל ר' יונתן הוציאו כל מיני דבות רעות. וגם את תלמידו של «החתם סופר» ר' הלל מן קולומיא, זכותו יגן עלינו ועל כל ישראל אמן, שהיה רגיל לברך אותי בכל מוצאי שבת-קדש. ושנסתלק לפני ארבעים שנה בערך, גם את המוכיח הקדוש הזה, רדפו כל ימיו, גרשוהו מן שבע קהלות והושיבוהו בבית הסהר. ובשבתו על כסא הרבנות בעיר קולומיא, נסו להרג אותו על ידי זה, שנתנו סם מות לתוך מאכלו ורק על פי נס נצל ונשאר בחיים. ועדים נאמנים על גדלותו של צדיק זה בתורה בתוכחה וביראת שמים יעידו ספריו היקרים, כמו «עת לעשות», «משכיל אל דל» ד' חלקים «מקרי דרדקי», «תשיבות בית הלל», «ושירי משכיל», ומה עושים האנשים בעלמא דשקרא זה, בהיות הצדיקים האלה בחייהם רדפו אותם וירדו לחייהם, ואחרי מותם בכו מר על הצדיקים שנסתלקו, ככה הדבר: «אחרי מות, קדושים, אמור» ולכן בודאי, שאני איני יכול לדרש שיתחסו אלי באופן אחר, מאשר התיחסו לצדיקים וקדושים אלה. יודע אני, שעולמנו זה, הוא עולם השפל ועלמא דשקרא, ויודע אני, וכבר כתבתי על זה, שישנם בארץ-ישראל הרבה מתחפשים ומשחקי-פורים, אבל

ארץ-ישראל אינה הבימה למעשי-תענועיהם. (ראה, בספרי «הצופה לבית-ישראל» עמוד ט"ו). ואם יהיו החלוצים בכף מאזנים אחת וה«חסידים» הצבועים המתחפשים בכף מאזנאים השניה, אז החלוצים יכריעו. אתם החסידים גרמתם, שהנוער והחלוצים התרחקו מן דרך התורה והיהדות ונעשו חפשיים. כשדרשתי בביהכנ"ס של מושב זקנים בתל-אביב, בש"ק פ' תצא, שנת תרצ"ג, באו לשמע לדברי כ 700—800 חלוצים, ואחרי דרשתי שאלוני: אדון קרומר, כבודו אומר לנו, שנפרש מאכילת נבלות וטרפות ושנשמר את השבת, למה אינו מטיף דברי מוסר ליהודים בעלי זקן ופאות, שיש להם המונופול לתרמית ואונאה, וכשהיהודים האלה יחדלו ממעשי הרמאות שלהם, אז גם אנחנו נשמע בקולו. (ראה, בספרי «הצופה לבית-ישראל» עמוד י"ב) ומעין דבורים כאלה, שמעתי ממאות ומאלפים, של אנשים צעירים.

המפלגות בישראל

המפלגות היהודיות בארץ-ישראל, היו רוצים בכח לתפס את רסן הממשלה בידיהם! אבל לאיזו מפלגה יש היום המנהיגים המתאימים?? לאף אחת לא! ומה היה, לו תפסו חלילה את השלטון? מה יעשו עם הכתוב? «צדק צדק תרדף» וצם הכתוב «לא תטה משפט אביונך בריבו» לו היה בידיהם היום כח השלטון, כי אז היו מתנהגים כאן לפני שיטת-שלטון חד-צדדית! כמו היטלר ואנשיו בגרמניה לכן מוטב שלא יגיעו לשלטון! הארץ מוכנה ומזומנה לקבל אותנו, אבל המנהיגים האלה אינם מסוגלים לשרת לטובת-הארץ. הארץ זקוקה לאנשים ישרים, אנשי-אמת וצדק. על המנהיגים של ימינו אפשר להמליץ את הכתוב «ויהי בימי שפוט השופטים» שבמגלת רות «ויהי רעב בארץ» ועל זה אומרים אנשים גדולים, שהרעב נגרם על ידי השופטים שלא דנו דין אמת לאמתו. השופט נמשל לענף של הקדוש ברוך הוא. וכשם. ש«חותמו של הקב"ה הוא אמת» ככה מחויב השופט והדיין לפסוק רק דין אמת, אבל אם השופטים והדיינים נוטים מן דין אמת וצדק, אז יבוא ענש קשה מן השמים, קשה לנשא על הבריות. ובעון נביאי-השקר, גלו ישראל בימי בית ראשון, ככתוב «נביאיך חזו לך שוא ותפל ולא גלו על עונך להשיב שביתך ויחזו לך משאות שוא ומדוחים» (מגלת איכה, פרק ב' פסוק י"ד). המנהיגים של ימינו כל אחד דואג רק לעצמו ולכיסו, ויחזו לעם «משאות שוא ומדוחים».

מעשו תעתועים של אנשי-ירושלים

בוזה אני אביא מקרים אחדים, של כמה אנשי ירושלים, שמתוך מקרים אלה, אפשר לעמוד על מדרגת השקר והרמאות שלהם:

צילום חתומה

מעשה ביהודי ששלח מכתבי-בקשה לתפוצות הגולה

החיתום 1234567

א. יהודי, היה רגיל לכתב מכתבי-בקשה בשביל שכנו, לכל התפוצות. פעם אחת קרא השכן לאותו היהודי, שהיה רגיל לכתב את הבקשות, שיכנס לביתו. השעה היתה שעת ארוחת-הצהרים השלחן היה ערוך כיד המלך: בקבוק-יין, בשר עוף, מגדנות ומטעמים. היהודי המבקש, התחיל להכתיב מכתבים. וזה נוסח המכתב: אחים חביבים! דעו לכם, שמכתבי זה לא נכתב בדיו, כי אם בדמעות שליש ואם לא תחוסו עלינו ותשלחו לנו במהרה מעות, בכדי להחיות את נפשי ונפשות משפחתי, אז נוכרח כלנו למות ברעב. היהודי הכותב, בראותו את השלחן הערוך, אמר לו ר' יהודי כיצד אוכל לכתב כזאת, בשעה שאני רואה שלחן מלא כל טוב, על זה ענהו היהודי-המבקש אלמלא מכתבים כאלה, לא היה לי כל זאת. ומעין מכתבים כאלה קבלתי גם אני במשך כמה שנים מירושלים לעיר מגורי, ברלין. ומעשים מעין אלה ידועים בודאי לכמה מקוראי היקרים.

רמאים הסוחרים בצרות ישראל

ב. מעשה-רמאות מחוצף קרה לי בשנת 1925 עם «חברת הכשרת-הישוב» ירושלים-לונדון, וזה מעשה הרמאות: בא כח החברה הנ"ל, מנדל פראנט, שהיום נמצא בארץ, בהיותו בברלין, לא נתן לי מנוחה במשך שנה, ובכל פעם בקשני שאקנה אדמה בארץ-ישראל, והבטיח לי מטל השמים וממשמני-הארץ. ומפני שקרובי העניים מפולין הפצירו בי לדבר זה, לכן קניתי בשבילים 100 דונם אדמה בקוסקוס-טבעון, בעמק-יזרעאל, במחיר 500 ל"ש. בכדי לישבם על הקרקע, שיוכלו להתפרנס מיגיע כפיהם. היות והחברה הנ"ל, ידעה שמצבי הכספי היה אז טוב, ולכן רצתה להוציא ממני עוד כסף, הלכו וכתבו לי, והודיעוני בעל-פה, שהממשלה האנגלית דורשת, שיעבדו את האדמה שקניתי, על זה דרשתי אני מפה מפורטת, בכדי שאוכל לראות את מצב האדמה, אם הם נמצאים במישור, בהר או בעמק, ושיוודעו לי את הקף ההוצאות של עבוד-אדמתו ביום 7 ינואר 1926 קבלתי מכתב מן החברה הנ"ל וזה תכנו:

לאדון יוסף קרומר !

בזה אנו מאשרים, שלכל המאוחר בעוד שני חדשים, יקבל את אדמתו בקוסקוס טבעון, הן האדמה המיועדת לבנין והן האדמה המיועדה לעבוד חקלאי, ונציין את אדמתו במספר על התכנית, שנשלח לכבודו.

היות וכבודו רוצה להתחיל בעבוד האדמה עוד השנה, לכן יקבל כבודו את החלקות הטובות ביותר.

בכבוד רב

מנהל אפרים קוצנוק.

מיום 7 אפריל 1926 קבלתי «תכנית אדמת קוסקוס טבעון» שעליה חיה רשום פעמים אחדות «אדמת-קרומר». ושלמתי בעד תכנית זו 10 מרק. על המכתב היה חתום מנהל ד"ר יוליוס ברוצקוס. וכמו כן הודיעו לי, שעלי לגדור את אדמתי, לבנות שם בית, לקנות פרה ערבית, לשכור שומר ולעבד את האדמה במשך 4-5 שנים, ולו הייתי מסכים לזה, כי אז הייתי צריך להוציא כמה אלפים לירות, והיפה שבכל הענין : «לא דובים ולא יער» לא היתה שם אפילו אדמה בשבילי. ובראש חברה זאת, עמדו אנשים «נכבדים» כפרופ' ד"ר ורבורג, ד"ר טהון, ועוד אנשים כאלה. ודבר זה, קרה לא רק לי בלבד, כי אם גם להרבה יהודים עניים בגרמניה, וחצי היהדות בפולניה סבלה מזה, וחלק גדול של יהודי פולין נהפכו לעניים בגלל מעשי-רמאות כאלה. וכאשר מספרים למי שהוא על המעשים המגונים האלה, מקבלים בכל פעם תשובה : יהודי, אל תוציא דבה על הארץ. ואנשים כאלה אומרים, שהם יביאו גאולה לעם ישראל. האפשר לקוות להשיג איזה דבר מידי רמאים זריזים כאלה ? האם יכולים אנשים כאלה לעזור לעם בבנינו ? לא ולא !

מסיגי גבול

בימים האלה הייתי במלון «ארץ-ישראל» בירושלם ברחוב מאה שערים, בעל המלון הזה, הוא האדון חיים ברמץ. בעל מלון ההוא התאונן לפניי ושפך לפני מרי שיחו, ואמר, שהוא אב לשבעה ילדים. הגדול שבילדים הוא בן שנים עשר והצעיר שבהם—בן שנה אחת. והוא כל הימים מוצא פרנסתו רקושי ובצמצום רב. ועתה נוסף לו פגע חדש, בצורת מתחרה מגונה, הוא בעל המלון והמסעדה «תל-חי» שבאותו הרחוב, ומתחרה זה, בא לעתים קרובות ליד המלון של «ארץ-ישראל», בכדי לסחוב ולמשך את הלקוחות של האדון ברמץ למלון שלו. ביום חששי העבר, ב' תמוז, בא המתחרה המגונה

למר ברמץ והתגרה בו, ואמר לו שאמש סחב כמה מן לקוחותיו לבית מלון שלו, ואיים עליו, שעוד ידו נטויה להזיק לו עד שאדון ברמץ יוכרח לסגר את בית-מלונו.

מעשים מגונים כאלה, ובדומים לאלה ראיתי ושמעתי הרבה בארץ-ישראל בכלל ובירושלים בפרט. בכל מקום מגורי, כשקניתי אצל איזה חנוני, בא תיכף חנוני שני מתחרה, ורצה לפתות אותי שאקנה אצלו, והבטיח לי שהוא יביא לי הכל הביתה ועוד מיני הבטחות כאלה. הגם, שהסברתי לו, שאני איש בודד ושאין לי תצרכת גדולה, בכל זאת לא התבייש להפך בחררה של חברו. והיפה שבדבר, שהחנוני המתחרה, בא לחנוני שכנו, ומעמיד פנים כידיד וחבר ומדבר אתו טובות, ובזה הוא מתכון לרגל אותו ולהזיק לעסקיו. ועל «ידידים» כאלה, התפלל דוד המלך ע"ה ואמר: «ה' לי בעוזרי» אתה ה' אלקי שמור אותי מאלה, שמראים את עצמם כעוזרים וידידים שלי «ואני אראה בשונאי» ומפני השונאים הגלויים אני אזהר בעצמי (ראה תהלים ליום ששי פרק קי"ח) כל בן אדם יודע שאסור «להסיג» פרנסת רעהו, ואפילו גויים נזהרים בדבר זה. על אחת כמה וכמה, שלנו היהודים אסור להתנהג ככה, שהרי כתוב מפרש בתורתנו הקדושה, בפרשת כי תבוא «ארור מסיג גבול רעהו ואמר כל העם אמן»! תורתנו הקדושה, אינה מקללת רק לעתים רחוקות, אבל בעבירת «הסגת גבול» היא מקללת אלה שאינם נזהרים בזה.

אני מזהיר אתכם, ומבקש מכם שתחדלו מן מעשים הרעים כאלה, ואם לאו יקויים הכתוב של דוד המלך ע"ה, שנאמר בתהלים, יום ראשון פרק ז' וזה לשון הכתוב: «בור כרה ויחפרהו ויפול בשחת יפעל». מובטחני בזה, שכל זה ועוד צרות גדולות יקוים באלה שלא יחדלו ויוסיפו לעשות מעשיהם הרעים. היהודי, שיש לו בטחון ברבון כל העולמים, יודע, שמלך מלכי המלכים המפרנס כל החיות מ«ביצי כנים ועד קרני ראם» יכול לפרנס את כל הבריות.

מעשה במלשין זריז ושני שעונים בני פירמה אחת

ביום ששי, בערב חג השבועות, ד' סיון תרצ"ד, נתתי את שעון הזהב שלי מן הפירמה לוגזי לתקון, לשען שברחוב מאה שערים בירושלים. היה צרך לתת לשעון זכוכית חדשה ומחוג חדש. השעון הבטיח לי שבועוד שעה השעון יהיה מתוקן. מזלי גרם לכך שלפני איזה שבועות נגנב שעון מאיזה איש ג"כ מאותו המין. שעון זהב לאנזי והמשטרה חפשה אצל השענים שברחוב מאה שערים שעון ממין זה, אולי נקנה על ידם מהאיש שגנב באמת את השעון הזה. כאשר באתי אחרי שעה לקבל בחזרה את שעוני, אמר לי השען שהיו פה מן המשטרה ושאלו אם השאיר פה מי-שהיא לתקון שעון מן הפירמה לוגזי, והשוטר לקח את השעון. על זה עניתי לו:

אתה בעצמך המלשין, ובעצם ידיך מסרת את השעון למשטרה. ואתה רשע גמור, והכפה שלך לא תכסה על מעשיך המגונים.

ובמשך ארבעה עשר יום היה מונח שעון זה, של איש החף מפשע בידי המשטרה שבמאה שערים. ורק בעמל רב, אחרי, שצעקתי בפני קהל ועדה על המעשה המגונה הזה הנעשה לעיני השמש, רק אז קבלתי את שעוני הזהב בחזרה. ונתברר ששען זה הוא מלשין ידוע, וכל האנשים אמרו לו: למה מסרת שעון זה למשטרה? הרי אתה מכיר את האדון קרומר בתור איש ישר! וכדאי לציין, שאני נתתי לשען זה במתנה את ספרי «הצופה לבית ישראל» כלפני 7-8 חדשים, והוא מכיר אותי איפוא בתור איש ישר ונאמן. אבל השען הזה רצה למצא חן בעיני המשטרה, כמו שעושים זאת כל המלשינים. לדאבון לבנו, אין הרבה מן החדוש במעשה הזה, ומעשים מחפירים כאלה שברו את עם ישראל לרסיסים, ונעשינו כחרס הנשבר, שאין למצא דמיון ומשל למצבנו הירוד בין שום אומה ולשון. המצב הגיע לידי כך, שקשה למצא שני יהודים, ששניהם יהיו בדעה אחת. האם ממצב פרוץ כזה תצמח לנו טובה וישועה?

בקשה גדולה לאחי היקרים!

ועתה אני שואל אתכם, קוראי החביבים, האם אינכם רוצים לעזוב את מעשיכם הרעים. הלא יודעים אתם ש"שקר אין לו רגלים" ו"סוף גנב לתליה". ראו נא, מה שקרה ליהודי גרמניה, בעד מעשיהם הבלתי צודקים. לא יעבור זמן רב והקהלות היהודיות בגרמניה, תחדלנה לשלם «פנסיה» לפקידים שגמרו את זמן שרותם. ואם היהודים בארץ ישראל, יוסיפו לעשות את מעשיהם הרעים, יגרמו בזה, שהבולשויזם יתפשט בכל העולם. ונגד חידקים כאלה, אין בעולם אמצעי רפואה מספיקים להשמיד את החידק המסוכן הזה. (תכן הדברים אלה, כבר אמרתי באסיפת העם הגדולה בברלין, לפני קהל של 3000 איש, ב20 מאי שנת 1919, אסיפה זו נתקימה באולם הגדול, של «בית הסתדרות המורים», ברחוב אלכסנדר מספר 41. הפרטי-כל של הרצאה זו, נשמר בידי משרד הרייך, תחת מספר 4784, ובידי מי שהיה נשיא הרפובליקה הגרמנית, האדון אברט תחת מספר 24/1919 קר. בברלין. ופרטיכל זה נמצא בידי עוד כמה ממשלות) אם תוסיפו להיות קשה ערף, אז עוד יגדל יותר העוני והמצוקה בעולם.

עזרו נא איפוא, לאחינו ואחיותינו המסכנים, העומדים במבוכה ללא עצה ותושיה. תנו לחם לרעב ומשקה לצמא. אין אדם בעולם שיאכל בשתי כפות! ואין בן אדם בעולם, שיקח אתו את רכושו לקבר! שימו לב לדבריי! ואל תבוזו להם! כי אני רק דורש את טובתכם ושלומכם כל הימים!

צָרֹר מִכְתָּבִים, שֶׁשֶׁלַחְתִּי לַמְנַהֲיָגִי אֶרֶץ־יִשְׂרָאֵל

בזה אני מביא את מכתבי, בתוספת המסמכים, ששלחתי ביום י' בסיון תרצ"ד, לכבוד הרב קוק שליט"א, ואת מכתבי, בצרוף חמשה מסמכים, מיום י"א בסיון תרצ"ד, ששלחתי באחריות, לשמונה כתובות, לאישים, עתונים ומוסדות חשובים, ואותו מכתב בערך, שלחתי ביום ט"ו בסיון תרצ"ד לעוד 8 מוסדות חשובים. ולראש עיריית תל-אביב, אדון מאיר דיזנגוף, שלחתי בו ביום, אותם המסמכים בצרוף מכתב מיוחד.

1. מכתב שנשלח ביום, י"א בסיון וט"ו בו, שנת תרצ"ד לשש עשרה כתובות שונות. את שמות הכתובות נפרט בסוף המכתב שנשלח להרב קוק שליט"א ביום י' בסיון תרצ"ד. וזה תכן המכתב מיום א' בסיון וט"ו בו :

באחריות.

יוסף משה קרמר

בית קומיל אצל אפרים מצגר

שכונת גאולה

ב"ה ירושלים, עיה"ק י"א סיון תרצ"ד

ירושלים

להרה"ג רי"צ דושינסקי שליט"א.

א. מ. נ.

בהמשך למכתבי מכ"ג טבת תרצ"ד, בצרוף ספרי «הצופה לבית ישראל», שמסרתי לכבודו, אתכבר לשלוח לכם בזה עוד הפעם את ספרי הנ"ל ביהד עם ה«נספחים» ולצרף בזה חמש העתקות ממכתבים, כדלהלן :

(א) מכתבי מי' סיון תרצ"ד לכבוד הרב הראשי קוק,

(ב) מכתבי מברלין מ-30 יולי 1931 למר ללויד גורג,

(ג) מכתב תשובה מ-5 אוגוסט 1931 מאת הגברת מרגריטה ללויד גורג בתשובה על הנ"ל,

(ד) קטע מ«דבר» מג' איר תרצ"ד,

(ה) מכתבי מד' סיון תרצ"ד לועד הקהלה בטבריא.

אבקשם כי יואילו לעשות התחלה לטובה ולא לחכות עד שאחרים יתחילו, ואם תתחילו לטובה, כי אז יצלל במים אדירים וישכח

כל הרעות שנעשו עד כה. אל תחקו את מעשי הרבנים הגרמנים, מפני כי רצו לעלות במעשים על משה רבינו הקדוש ע"ה, שעליו נאמר «והאיש משה ענו מאד מכל האדם», והם היו בעלי גאווה, לכן מפציר אני בכם שתתחילו לטובה.

נא גם כן, שתראו כי הרציחה האחרונה בטבריא על ידי ראש הבריונים נח גלובוס, לא תכוסה במשאון, ובמקרה שלא תדאגו לזה, אאלץ לפנות אל האינסטנציות הגבוהות, כפי שכתבתי בי' סיון תרצ"ד להרב הראשי קוק.

אני איני שייך לשום מפלגה ואיני מבדיל בכלל בין יהודי הבא מארץ זה, לזה הבא מארץ אחרת.

בכל הכבוד ובברכת ישראל

יוסף משה קרומער.

מכתב מיוחד, ששלחתי לראש עיריית תל-אביב, אדון מאיר דיזנגוף, מיום ט"ו בסיון תרצ"ד וזה לשונו:

באחריות.

יוסף משה קרומער

בית קומל אצל אפרים מצגר
שכונת גאולה

ירושלם

ב"ה ירושלם עיה"ק ת"ו ט"ו סיון תרצ"ד.

לכבוד האדון הנכבד ומאד נעלה וכו'

מר מ. דיזנגוף ראש עיריית תל-אביב

א. מ. נ.

אתכבד בזה לצרף בזה להוד כבודו חמש העתקות ממכתבים כדלהלן.

- (א) מכתבי מי' סיון תרצ"ד לכבוד הרב הראשי קוק.
- (ב) מכתבי מברלין מ-30 יולי 1931 למר לוי ג'ורג.
- (ג) מכתב תשובה מ-5 אוגוסט 1931 מאת הגברת מרגריטה ללוי ג'ורג בתשובה על הנ"ל.
- (ד) קטע מ"ד ב ר» מג' אייר תרצ"ד.
- (ה) מכתבי מד' סיון תרצ"ד לועד הקהלה בטבריא.

אפנה בזה למע"כ, שהוא האישיות החשובה בתל-אביב, בבקשתי כי יקרא את מכתבי בנחת ובשים לב, מטעם כי אלה המכתבים נוגעים לכלל ישראל.

בטוח אני כי אם יהיה להא' דיזינגוף הרצון הטוב לזה, יוכל לפעול הרבה, וזה יהיה לטובה גדולה בשביל היהדות הא"י, וברצוני הטוב לשמור על כבוד כלל ישראל בכלל, והיהדות הא"י בפרט, כמבואר במכתבי להרב הראשי קוק שליט"א, עמוד כ'.

אבקשו בזה גם כן להודע ע"י אחד מפקידיו אצל המשטרה בטבריא, מדוע לא שמה לב אל הקובלנא שהגשתי נגד נח גלובוס מיום 4-5 אפריל, וגם על מכתבי שכתבתי עוד הפעם למשטרה בנוגע לקובלנא הזאת ביום 23 אפריל ולא קבלתי שום תשובה, ולמותר לי להורות לאיש כמוהו את אשר לפניו לעשות עם אנשים רוצחים כמותם.

אבקשו לקרוא את ספרי «הצופה לבית ישראל» עם הנספחים, ואז אקוה כי מעלת כבודו יודה לי בכל הנקודות השונות אשר אני עומד עליהם, ועוד אבקשו להשיב לי תשובה למכתבי לכל היותר עד 14 ימים, כי לא אוכל לעבור בשתיקה על הרציחות השונות המתנהלים כבר שנים.

בכל הכבוד הראוי

יוסף משה קרומער.

א. מכתב לכבוד הרב קוק שליט"א, מיום י' בסיון תרצ"ד:

אשר חתמו

באחריות.

בעזה"י ירושלים עיה"ק תובב"א י' סיון תרצ"ד.

לכבוד מורנו ורבינו הגאון הגדול, פ"ה ע"ה וכ"ו וכ"ו

כש"ת מוהר"ר אברהם יצחק הכהן קוק שליט"א

ראש הרבנים לארץ ישראל.

אחדשתה"ג.

הנני מתכבד לפנות בזה אל כתר"ה, בהמשך למכתבי מיום י"ט אלול תרצ"ג, ומכ"ה תשרי תרצ"ד, ושיחותינו בעל פה, שהאחרונה מהן היתה בשלהי תשרי ש"ז, וכמו כן מכתבי מיום כ"ד טבת תרצ"ד. הנני גם מתכבד לצרף כאן העתקה ממכתבי שכתבתי, למי שהיה שר השרים באנגליה מר ללוא ג'ורג', מיום 30 יולי 1931, וכן העתקת תשובה של הגברת, אשתו מרת ללוא ג'ורג', בתאריך 5 לאוגוסט 1931.

מונים אותי כי אני מדבר רעות על ישראל, מה שאין הדבר אמת. מלך אנגליה וללוא ג'ורג' אינם מזרע ישראל ואף על פי כן

ברכתים שיקומו מחלים, בשעה שהיו שרויים בסכני גדולה מאד. ללוי ג'ורג' עמד מחליו בשנתו הששים ותשע, בשעה שסבל מנזילת דם גדולה בכליותיו וכל הרופאים אמרו נואש לחייו. מלך אנגליה גם הוא חלה במחלה מסוכנת, בזה שדמו הפך לבן, ואין כל בריה יכולה לעמוד במחלה זו. רואים אנו כי השי"ת הושיעם כאשר ברכתים.

ליתר פרטים יואיל נא כתה"ג לעיין בספרי «הצופה לבית ישראל» עמוד ל"ב: «ב-21 יוני 1918 ביקר אצלי בהאג שליחו של הקונסול הכללי הבריטי ברוטרדם, ובהמשך השיחה נבאתי לו וכ"ו». בעז"ה נתקיים הכל כדברי.

אפשר גם לראות מספרי (עמוד מ' עד מ"ג). שכל מה שברכתי לנשיא הרייך הגרמני מר הינדנבורג נתקיים בו, בגלל הטעם, שבמשך כמה שנים עשה על ידי טובות רבות ליהדות הגרמנית. אבל לדאבוני הרב, מה אנכי רואה לפני פה בארץ-ישראל? במשך עשרים שנה רצופות הגיעה אלי הצעקה על הנעשה והמתרחש בארץ הקדושה, לכן הייתי מוכרח לבוא לארץ-ישראל, בכדי לראות במו עיני את האמת כי אינה דומה שמיעה לראיה. במשך ארבע עשרה שנה השתדלתי לחחזיר למוטב את היהדות הגרמנית, אבל הם מאנו לשמוע בקולי ואנו רואים כעת מה עלה להם בסופם. היחס אלי בארץ-ישראל הוא באופן אחר לגמרי. אתכבד לצרף בזה העתקה מ«דבר» מיום ג' אייר תרצ"ד, מספר רע"ב, ויראה כתה"ג כיצד מטפלים נבלה על איש בר ונקי.

נוסף לזה אני מצרף פה העתקה ממכתבי מיום ד' סיון תרצ"ד לועד הקהלה בטבריה. איך אברך יהודים מסוג זה, העושים מעשי און ורציחות כגון אלה?!

בנוגע לי, תודה לאל, את שלי עשיתי וידי נקיות, עוד בשלהי תשרי ש"ז, הצעתי בעל פה למעלת כבוד הרב הראשי שליט"א, דבר לטובת ישראל, כפי שכתוב בספרי הנ"ל עמוד פ"א, בפסקה האחרונה וכתה"ג השיב את פני ריקם באמרו: «שאם אכילו אעמיד את השמש בצהרים כיהושע בגבעון, אין ברצונו לראות את הדבר הזה». ולכן אחרי שכבוד הרב הראשי נשאר אדיש גם אחרי שהראיתי לו מה שיקרה לעתיד, ההכרח, לדאבוני הרב, לבוא ההפך, «מכלל הן אתה שומע לאו». וכן הי' שלמחרת שמיני עצרת נתקיים ראשית החזון, שאז היתה התקוממות הערבים, וכפי שכתבתי בספרי «הצופה לבית-ישראל» עמוד י"ב «שאם לא ישוב העם העברי מדרכו הרעה עד שמיני עצרת הבע"ל (כך דרשתי בביהכנ"ס של מושב זקנים

בתל-אביב בשבת פ' תצא תרצ"ג) וכ"ו, אז תיהפך ברכת גשם לקללה ח"ו». ובעמוד י"ח פרק י"ד מספרי הנ"ל כתבתי לאמור «עלול ההיטלריזם להטפשט אפילו באמריקה» וכ"ו. בעמוד כ"ד מספרי הנ"ל (מכתבי לרבנות הראשית שבירושלים, ובתל-אביב מיום כ"ה תשרי ש"ז) «בכל הענינים שהעם היהודי בא"י יפנה—בין בענין לאומי, או בענין פרטי או בענין ממשלתי; וכמו כן ביבול המושבות—לא יצליחו וכ"ו». כן ירדו בר"ח אדר גשמי רפש בראש פינה ובצפת ונוסף על זה ירד שלג אדום וכ"ו. והמשך שעוד יבוא הנהו כבר בדרך והוא מציץ מן החרכים. אחינו ואחיותינו בארץ-ישראל אינם מרחמים ועוזרים אפילו לשאר בשרם, בשעה שהם יכולים למצוא תואנה כי הלה אינו אלא קרוב רחוק מהם, ולפי זה אינו כלל קרובם, אם הוא מתיחס אליהם מדור שלישי. ולכן בשעה שהיהדות בארץ ישראל יקראו בתפלתם לבורא העולמים ויענו בקול: «זכור ברית אברהם יצחק ויעקב»: יענה להם הקב"ה גם הוא, הלא אלה, אברהם יצחק ויעקב הרבה יותר רחוקים מכם קרבת משפחה מאשר אותו הקרוב—הרחוק, מרחק משפחתי שכשר כבר אפילו לעדות, ולמה תתלו בזכותם?

בא' סיון תרצ"ד בשעה 9 וחצי ערבית הייתי בתל-אביב ברחוב ופתאם נאסרתי ע"י שני שוטרים, שהובילוני לתחנת המשטרה בשדרות רוטשילד. נתברר כי המשטרה חפשו אחרי כל היום כולו, בשביל הלשנח ועד הקהלה עלי, כי אני מפיץ ברבים ספרים, האסורים לבוא בקהל; לפי הודת קהל ועד הקהלה את ספרי הנ"ל עוד בכ"א טבת, אלא ממני שבספר נזכר שמו של הרב אהרנסון (עמוד י"ב פרק ה') לכן עלי להאסר. אחרי שהגדתי במשטרה כי אם יעשו לי רע אתאונן לפני ממשלת בריטניא, הודתה המשטרה כי ועד הקהלה הוא שהלשין עלי, כאמור, כי אנכי מפיץ ספרים אשר לא יבואו בקהל, אבל המשטרה אינה רוצה לעשות לי כל רע. לא עובר שבוע אחד שלא מלשינים עלי אצל המשטרה.

גם כליל חג השבועות החולף נתקפתי «בשטיבלאך» של מאה שערים בירושלים על ידי חבורה שלמה, וכן נעצרתי על ידי המשטרה. ישנם עדים, שאינם נוגעים בדבר שיעידו כי אין בי כל אשמה בהחלט.

הנני מבקש את כהה"ג הרב הראשי לא"י וכן את כהה"ג חברי משרד הרבנות הראשית שידאגו לדבר זה ויעיינו בכבוד ראש לסכס עצה, שמעשים גרועים כאלה, לא יישנו לעתיד, יואיל נא כהה"ג

לקרוא את ההעתקה הרצופה בזה ממכתבי, החשוב מאד, ששלחתי לועד הקהלה בטבריא ביום ד' סיון תרצ"ד, ויקרא שבחוה"מ פסח העבר, מרחו את עיני בסיד עד שבאותו לילה ארבעה רופאים הצילו את מאור עיני. יואיל נא כה"ג לקרוא בעתונים היומיים מיום ז' סיון ש"ז ע"ד התנגשות הדמים בברזלים מושחזים שהיתה בחיפה בשבת. את הכל הם מועירים לשבת קדש. בשבת ערכו הפגנות בחוצות תל-אביב ובאו לידי התנגשות-דמים עם המשטרה. ודוקא בשבת קודש קורים מעשים מגונים כאלה. ארץ-ישראל נהייתה לשדה קטל, ויורים עד מות בראש חוצות, בזה שאינו מאותה המפלגה. די האן נרצח ביריה לפני כתשע שנים, בלכתו מתפילת ערבית בביה"ח של הד"ר וואלאך. בד"ר ארלוזורוב פגע הכדור, גם כן בליל שבת; ועוד רוצים לכסות על החלאה והפשעים הגדולים? ! משה רבינו הקדוש ע"ה התנהג אחרת, הוא הודה ואמר להקב"ה: «אנא חטא העם הזה חטאה גדולה...» אם זו היא הדרך, אשר בה בחרתם ללכת לתמיד, הרי הדבר דומה לאותה אשה קלת-הדעת אשר שכנתה הטובה גילתה לה כי בתה הבתולה משרכת את דרכה בלילות. האם עוד נוזפת בשכנתה זו ועושה אותה לבדאית, עד שהבת הרה לזנונים ואז בחרפה רבה נאלצה האם להודות באמת. כזה יקרה לדאבוננו בארץ-ישראל. אם ימשך הלאה המצב הזה כי אז בזמן קצר מאד יוכרחו ח"ו יהודי ארץ-ישראל לכתוב קינות חדשות.

לכתר"ה לא ידוע לנכון הנעשה והמתרחש מזמן רב בארץ ישראל, ומטים באופן פומבי את דברי התורה הק' האומרת «לא תטה משפט אביון בריבו, - מדבר שקר תרחק, - ונקי וצדיק אל תהרוג, - כי לא אצדיק רשע». נפלא מאד, שבכל התורה כולה, לא נזכרה ההזהרה «תרחק», ורק בדבר שקר כתוב «מדבר שקר תרחק», ודוקא מפני שעל שקרים הזהירה תורה להתרחק מהם. עושים אחינו ואחיותינו שבא"י להכעיס ומגבירים חיילים נגד תורת משה. התולין דרך זו לטוב? הברירה ניתנה בידי כה"ג הרבנים שליט"א, ולמה ילך הכל לטמיון שוב? הדברים האלה כתובים במקומות אחדים בספרי. עיין עמוד נ"א מכתבי מ-5 מאי 1932 לועד הקהלה בברלין. מה יאמרו הבריות? אולי ידוע לכם ארץ מקלט חדשה, ששם ימלטו היהודים? האשמה, תפול על ראשי מנהיגי העם העברי בלי הבדל, יהיו מי שיהיו. כבוד תורתם יודעים לנכון, ששונאי ישראל מצמים ליום ולשעה, שלא יבואו.

שלא אתם סבורים כי סאת החטא טרם הוגדשה, ולכשתתמלא ירחם ה', ורוצים אתם לדמות את עם ישראל שבימינו לבני ישראל בגלות מצרים, שנשקעו במ"ט שערי טומאה, או תדמו אותם לאנשי סדום ועמורה? — אם כך אתם חושבים, אינכם אלא טועים טעות גדולה. בגלות מצרים עוד לא היתה תורה לישראל. את עם ישראל אי אפשר בשום אופן לדמות לאנשי סדום ועמורה ח"ו. שהם היו עובדי אלילים וחיו רק על שוד ורצח. אבל לנו היה תמיד במשך הדורות ממי ללמוד דרכים הטובים. ולזאת לא יספיק היום אפילו עשרה צדיקים כמו שהיה מספיק בסדום. הקב"ה מוותר על לומדי הקבלה ובעלי הפלפול שבימינו, כי תורתם היא בבחינת «נזם זהב באף חזיר». מתלבשים באיצטלת אברהם אבינו ע"ה ועושים מעשי לוט השכור, בזמן שההפך היה יותר נח. אלמלא היו מתלבשים באיצטלתו של לוט ועושים מעשיו הטובים של אברהם אבינו ע"ה. לא היה מי שיריב את ריבם ויעמוד לצדם של אותם היהודים שומרי השבת, שלחמו נגד חלול השבת בפרהסיא בחוצות תל-אביב ורמסום ברגליהם ולא היה מי שיריב את ריבם באותה המדה, שעומדים לימין אחרים במקרים פחות חשובים. בנוגע לי הנני מוכרח, לדאבוני הרב, לפנות במכתב, להוד מעלתו הנציב העליון ולצרף לו חומר עשיר של עדות וראיות; כמו כן אפנה להוד מלכותו מלך בריטניא, לממשלה הבריטית וללורד ג'ורג', ואכתוב להם על כל הנעשה והמתרחש בארץ הקדושה, אם במקרה שהרבנות הראשית בארץ-ישראל, העיריות והעתונים, שאליהם פניתי במכתבי, לא ישמעו לקולי, להפצרותי ולבקשותי. מלחמותי במשך שנים רבות אינם ענין פרטי שלי כי אם זהו דבר כללי, כי רב אני את ריב כלל ישראל, ואיני צריך בשביל זה להיות נכתב ברשימת העומדים להרצח: כי אנשים רבים אמרו ואיימו עלי כי מה שמרחו את עיני בסיד אינו עוד די בשבילי, כי עוד צריכים ליצוק על גופי שמן שריפה, גפרית וחומצת גפרית. אני הנני אב לשני ילדים הנמצאים כעת בברלין, גרמניה. כל העולם התרבותי כולו לא יקל בדבר הזה, כי איש כמוני החי בעד עמו ומת בגללו יתנהגו אתו באופן כה אכזרי. הנני רוצה גם למנוע שבאם יקרה ח"ו אתי דבר מה, שלא יוכלו לתלות את הקולר בצאוורי ערבים. אני מבקש עוד הפעם כי תראו למנוע שיקרו דברים כאלה, במקרה שלא אקבל מכם תשובה רצויה במשך ארבעה עשר יום. אאלץ לדאבוני להגיש את הקובלנות כמו שכתבתי לעיל. עיין בספרי הנ"ל עמוד כ"ה ותוכלו לחקור את הדבר, אצל הגברת וגנר טויבער,

הנזכרת שם עמוד הנ"ל רחוב גרוזנבערג מספר 7 בתל-אביב, וממנה תוכלו להוכיח על אמתות דברי, ממה שכתבתי לועד הקהלה בברלין לדאבוני הרב.

לבסוף עלי להעיר הערה קלה: בכ"ה אדר ש"ז בשעה 9 בערב הייתי בפתח תקוה אצל ההסתדרות, ושם הצעתי בחנם לפקידים את ספרי «הצופה לבית ישראל», אבל כשאחד מהם הציץ וראה בעמוד הראשון את השם «הרב קוק» נרתע וענה בקול ובחימה גדולה «לא נקח את הספר הזה, כי רב העומד לימין רוצחים, לא נוכל לקחת ולקרוא ספר שבו הוא נזכר, וכ"ו».

הסנגוריה שלי על כבוד הרב הראשי נשאר מעל: נשאלתי בתור תשובה: ה' קרומר הלא הנך יהודי חרד ולו היינו נותנים לך ספר מן הנוצרי, האם היית מקבלו? אמת, שלא! וכן הדבר לפנינו, «רב העומד לימינם של רוצחים אין אנו מקבלים בהחלט ספר שבתוכו נזכר שמו».

כמו כן שוחחתי לטובת הרב הראשי שליט"א לפני 6–7 חדשים עם מנהיג האגודה כאן הר' משה בלוי, וה' בלוי הבטיחני באמונה כי ידאוג לכך שעוד לא יקרה שום דבר מגונה, אמנם איני יכול לערוב ולהיות אחראי בעד ה' בלוי הנ"ל אם הוא אינו עומד בדברו. מה שמוכיח כי גם ירא שמים אינו.

מכתבי אלה וכמו כן ספרי «הצופה לבית ישראל» וה«נספחים» אליו (בנספחים עמוד ח') כתוב הכל מה שעשו לי שאני מצרפם בזה עוד הפעם, יהיו עדי עד כמה שלפעמים תכופות פניתי לכה"ר הרב הראשי קוק שליט"א, וכמו כן ליהודי ארץ-ישראל. במשך שהותי כה הגדתי כמה דרשות והפיצותי כמה אלפים ספרים, וכל אחד שקבל נתבקש בספר זה שיקראהו עד תומו במשך שמונה ימים מקבלתו, ואחרי שיקראהו ימסרהו לחברו שיקרא בו. וכן הלאה בכדי לזכות בו את הרבים. מה עול מצאו בי? הלא איני ח"ו משיא את הזכאי לדבר עברה, כי אם רק שאני משתדל להשפיע על הרעים שייטיבו את דרכיהם!

הנני מקוה כי כתה"ג הרבנים שליט"א יבינו לדברי, כי כל כוונותי לטובה.

בברכות ישראל,

יוסף משה קרומר,

העתקה מ-18 מכתבים אלו ששלחתי באחריות אל :

כבוד הרב הראשי לא"י הרב קוק שליט"א
כבוד הרב הראשי לאגוד"י הרב דושינסקי שליט"א
ועד הקהלה בתל-אביב
ועד הקהלה חיפה
מערכת «דאר היום» ירושלים
מערכת «הירדן» ירושלים
מערכת «קול ישראל» ירושלים
מערכת «הארץ» תל-אביב
מערכת «דבר» תל-אביב.
לאישים ומוסדות אלה שלחתי את מכתבי ביום י"א בסיון תרצ"ד.

ועד הקהלה, ירושלים
קרן קימת לישראל, ירושלים
ועד עדת הספרדים, ירושלים
מאיר דיזנגוף, ראש עיריית תל-אביב
הסתדרות, בתל-אביב
ועד הקהלה, צפת
בית-הכנסת ביה אברהם טבריה, לידי הגבאי ר' בנימין ברזיל
הסתדרות פועלי חיפה
הסתדרות פועלי פתח-תקוה
לאישים ומוסדות אלה שלחתי את מכתבי ביום ט"ו בסיון תרצ"ד

2. מכתב אל ללוי־ג'ורג' :

יוסף קרומר

ברלין 27.0

בלומנשטרסה 15 ו

ברלין 30 ביולי 1931.

אני, החתום מטה, מברך את הוד מעלתך.

אדוני ללוי־ג'ורג',

בהחלמה אמתית ושלמה במהרה.

יהי רצון מלפני האלקים השומע לקולי בכל עת וזמן.
שישמעני גם הפעם, שהוד מעלתך יזכה בעז"ה לחיים ארוכים
ובריאים עלי אדמות. יודע אני לנכון שהוד מעלתך יעבור
בעז"ה על כל המשברים בחליו. אין להוד מעלתך ולמשפחתך
לפחד כלל וכלל.

כדברים האלה הריצותי במכתב באחריות מיום 25 ו-29 דצמבר
1928 ו-20 ינואר 1929, להוד מלכותו המלך ג'ורג' מלך אנגליה
בשעה שסכנה קשה מאד רחפה על חייו, והכל נתקיים בכי טוב כדברי
כל העולם כולו נצרך לך במאד, יען כי אתה אינך מבדיל בין
עם לעם ובין דת לדת.

יבטח נא הוד מעלתך בבורא העולמים אשר בו מקור כל ישע.

במסירות

יוסף משה קרומר

להוד מעלתו

האדון ללוי־ג'ורג'

תומס האוז מילבאנק

לונדון מ. וו. 1.

ג. מכתב תשובה מאת הגברת מרגריטה ללוי גורג אלי :

לתלגרמות «אנימישן פרלמנט לונדון»

טלפון : ויקטוריא 9075

21 אבינגדון סטריט

לונדון מ. וו. 1

5 אוגוסט 1931

אדון קרומר היקר,

הואיל גא לקבל את תודותי הלבביות בעד מכתבך המלא ברכות חמות בשעות המרות שעברו עלינו.
אני מעריכה מאד מאד את דאגתך לשלום בעלי. הנני מאושרת כי באפשרותי לבשר לך כי בעלי מתקדם לעת הזאת בצעדים משביעים רצון לקראת הבראתו.

שלך באמת

מרגריטה ללוי ג'ורג'.

אדון יוסף קרומר

בלומנסטרסה 15

ברלין 0.27

ד. קטע מן העתון «דבר»

העתקה מ־דבר

ג' אייר תרצ"ד (18 אפריל 1934) מספר רע"ב 2713

ט ב ר י ה

אוצר החכמה

«נביא» בא לעיר

זכתה טבריה ל«נביא». יוסף משה קרומר, עולה מגרמניה, שבא להתרחץ בחמי טבריה. הוא ניבא : את ירידתו של וילהלם קיסר מכסא המלכות, את ירידת הממשלה הסוציאלידמוקרטית, את ירידת ממשלת «המרכז» ואת בואו של היטלר בגרמניה, כך הוא מעיד על עצמו בספרו שהוא מחלקו חנם — «הצופה לבית ישראל», שתכנו מכתבים להינדנבורג, לכל מיני מיניסטרים בגרמניה וללוי ג'ורג', שבהם הוא מנבא על עתידות העולם. מכתבים לראשי הקהלות בגרמניה, לרבנות הראשית בא"י ולרבנות הראשית של מחוז יפו ותל-אביב, בהם הוא מנבא את עתידות עם ישראל.

היה הדבר הזה יכול להחשב כזכות לעיר טבריא שעלה בגורלה לאכסן בתוכה את ה"נביא", אלמלא הפך כל ענין היותו כאן לשרשרת של שערוריות. במכונית הצבורית פגיעתו רעה באנשים הנתקלים בו, או בעלת הבית שבו הוא גר, ברחה לכמה ימים מאימת החרופים והגידופים ששפך עליה בהעדר בעלה. בשוב בעל הבית נתבקש האורח לעזוב את החדר. גם בבית הכנסת נשמע קולו ברמה. לפני ימים אחדים הכה את אחד מתושבי קרית שמואל עד כדי התעלפות. בשכר זה כנראה מרחו לו נעלמים כלילה את ראשו ואת פניו בסיד, עד שהיה עלול להתעור, אלמלא עזרתו המהירה של שוטר יהודי שהוביל אותו לביה"ח בצפת.

הדברים האחרונים בנוגע לבעלת הבית, שברחה מאימת חרופים וגדופים ובנוגע לתושב קרית שמואל שהוכה עד כדי התעלפות אינם אלא בדותא ועלילה, ובנוגע לזה האחרון — נח גלובוס — הנה ידוע האיש בכל טבריא להאדם הגרוע ביותר.

בנוגע לבעלת הבית הנה נכונים יותר דברי מה שכתבתי במכתבי מיום ד' סיון לועד הקהלה בטבריא שהגב' גלובוס, רצתה להערים עלי ולהוציאני ברמאות מחדרי שהשכירה לי שמנה ימים לפני חג הפסח ולהשכירו לאחרים, לפני הזמן.

ה. לועד הקהלה ליהודי טבריא :

באחריות.

יוסף משה קרומר

בית קומיל

אצל אפרים מצגר

שכונת גאולה

י ר ו ש ל י ם.

ב"ה. ירושלם עיה"ק ת"ו ד' סיון תרצ"ד

לכבוד ועד הקהלה ליהודי טבריה

טבריה.

א. מ. נ.

הנני שולח לכם את ספרי «הצופה לבית ישראל», יחד עם הנספחים. נא שיקראו בספרי זה בעיון ובמרץ, בבקשה לקרוא ביחד את עמוד י"ב וכ"ד, ספרי זה כבר נפוץ בטבריה ושאר ערי ארץ-ישראל, והנני שולח לכם ספר אחד שתקראו בעיון עמוד כ"ד אשר בו נמצא מכתב למשרד הרבנות בירושלים, בתל-אביב שבו

כתבתי (מתאריך כ"ה תשרי צ"ד) בפירוש כי יסגרו את העליה, מה שכבר נתקיים; להלן נאמרו — «בכל הענינים שהעם היהודי בא"י יפנה — בין בענין לאומי או בענין פרטי, או בענין ממשלתי; ובין ביבול המושבות — לא יצליחו. מחלות מתדבקות ואורקנים ורעידות אדמה יתחוללו ויעשו כליון גדול בארץ. מה שכתוב כאן ובהעתקות הנ"ל יארע ועוד יותר, בכדי שהיהודים בא"י ידעו שבארץ ישראל צריכים להתנהג כיהודים אמתיים.

ולמה נתגשמה נבואתי בתחלה בטבריא? — מפני שבי"ט ניסן ש"ז בלילה התנפלה עלי' בטבריא חבורה, ובראשה נח גלובוס מקרית שמואל, החבורה הנ"ז ארבו לי והתנפלו עלי במקלות, ולא יכלו לי מפני שהגינותי על עצמי, ואז קרא נח גלובוס: «אשכנזי, אשכנזי הבא לי דבר מה», ואז הביא אשכנזי מלוא חפניו סיד מן הבנין שנח גלובוס זה בנה. לקח נח גלובוס את הסיד מידו ומרח את עיני בהסיד הזה. רצתי משמה בקול מר צורח למלון אוסטריא בקרית שמואל והביאו שני רופאים את הד"ר בוכמן; ואת הד"ר האנס בלומנסהל, רופא עינים, וגם הוליכו אותי לעוד רופא, ואחרי כן לקחו אותי באוטו עם שוטר אל בית החולים «הדסה» בצפת. ויותר היה נח אילו לו ירו בי או דקרו אותי בסכין לא הייתי סובל אף חלק האלף מהיסורים שסבלתי בעיני במשך שבועות שלמים, וגם כעת הנני נצרך לטפול רופא עינים. ואף אחד לא בא לעזרתי, רק משפחת ר' שלום הורוויץ בקרית שמואל. המשפחה הזאת עזרו לי במסירות והשתתפה בצערי ה' יאריך ימיהם של המשפחה הנ"ז והשאר להיפך לעגו לי למשבתי. מה פעלתי ח"ו איזה רע או איזה עול עשיתי בטבריא? חלקתי במתנה למעלה ממאה מספרי, המלמדים את האדם הטוב והמעולה עפ"י התורה והמצוה, מלבד זה הוצאתי בטבריא במשך חמשה שבועות מ-28 עד 30 לא"י. 3 לא"י לחדש עלה החדר אצל נח גלובוס. והגברת גלובוס עוד רצתה להוציאני מן החדר עוד שבוע לפני הפסח, ואמרה לי למה איני נוסע למירון על חג הפסח על ציון התנא רשב"י? כי כלם נוסעים לשמה, ובזה רצתה להוציאני בערמה מן החדר, וכשלא הצלית הדבר התחילה לחפש תואנות אחרות ואמרה לי שהחודש שלי כבר בא לידי גמר, בזמן שעוד הי' לי עשרה ימים עד גמר החודש. הגברת שלום הורביץ יודעת היטב על דבר המקרה הזה במירון ועוד כמה מקרים. ולמה אני מספר את כל זה לועד הקהלה היהודית בטבריא? מפני שאני מבקש מכם,

שהעדה היהודית תצוה להחרים את נח גלובוס, הנ"ל, ואם לא תעשו כדבר הזה לא יהי' די במה שקרה לטבריא כי עוד יקרה כהנה וכהנה.

ב-4 אפריל ספלו בי הרופאים הנ"ל וביום זה הגשתי קובלנא להמשטרה, אבל לא הועיל לי מאומה, וביום 23 אפריל הזכרתי את המשטרה, במכתב באחריות ע"ד הקובלנא, ואין קול ואין עונה. עוד הוסיף נח גלובוס ולחץ ממני עוד כסף, לבד זה מפורסם לגנאי הוא נח גלובוס הנ"ל.

איזה מעשים טובים הנכם יכולים להראות קהלת טבריא שעשיתם? נבלות וטרפות אוכלים. אצל יוסף הרטמן אכלו בשר ביד אחת ושתו חלב ביד השניה מה שבעל הבית בעצמו הגיש, חלול השבת בטבריא הוא למעלה מן הרגיל, אין בכלל אנושיות ודרך-ארץ בטבריא, אתם יודעים לנכון, אחי אהובי כי בין אדם לחבירו אפילו יום הכפורים אינו מכפר, ועוד הוספתם עול על פשע כי רציתם להשמיד איש יהודי שהוא מביא טובה לעם ישראל, וממרחים עיניו בסיד, מה שהוא מר שבעתים ממר המות.

אני קורא אתכם לטוב «וקרעו לבבכם ואל בגדיכם», ואם לא תשימו הדבר על לבבכם בחזקה, לא יועיל לכם ביום עברה לא למוד התורה ולא אמירת תהלים, כי הקב"ה שבעד קדוש שמו הגדול הנני מוכן למות כמה פעמים ביום במיתות משונות, ובעד שמו הגדול אקפוץ באש, הוא הוא ששבע מלימודיכם ומתפילותיכם, מפני שהרוב הוא רק לפני הבריות, ואם לא תיטיבו את דרכיכם בתום לבב במהרה יקויים מה שדוד המלך ע"ה אמר בסימן ק"ט «ותפלתו תהי' לחטאה» וכו' וכו'.....

אל תדמו בנפשותיכם כי הנכם יכולים לרמות את השטן מפני שהוא כח אלקי, ולהבדל הבדלות אין קץ, קו"ח וב"ב של קו"ח אי אפשר לרמות את הקב"ה. המון גדול של ערב רב הגרו לא"י ארץ הקדושה וטמאוהו, לא יהדרו מפני שיבה ויורים ומתנכלים להמית נקיי כפיים וברי לבב, ובעד אנשים צדיקים הקב"ה בעצמו ובכבודו נלחם מן השמים. אני מבשר לכם כי בוא תבוא עליכם פגעים נוספים אם לא תיטיבו את דרכיכם הרעים, כל ארץ-ישראל תלך שוב ח"ו לטמיון ותורת משה הקדושה תעמוד לנצח, כי היא דברי אלקים חיים, הקב"ה אין לו לדאבון, לדאבון, אמצעים אחרים לאחינו בג"ה, כי רק אמצעים כאלה כמו שקרה בטבריא, ומקודם בגרמניה כי לא ירצו בג"ה — לשמוע בנחת, מה 'מר' לי שאני כותב לכם

מכתבים קשים כאלה, וכמה מר הי' לי שפניתי להרייך ולנשיא הרייך בגרמניא כי ימסר את הממשלה להיטלר (מכתב זה כתבתי ב 21 נובמבר 1932 בספרי עמוד פ') למה לא תלכו בדרך הישרה? ואז לא יקרה לכם שום דבר כי אנו עם סגולה. אני מקוה כי דברי יכנסו באזניכם ולא תנסוני עוד פעם אם דברי כנים ואמתיים ואם דברי שבספרי הנ"ל יש להם כח כזה שיקוימו?

אני מקוה לתשובה תכופה שתודיעוני מה עשיתם בענין הזה, ואם לא יהי' שוב מדה כנגד מדה,

בכל הכבוד

יוסף משה קרומר.

מכל האישים והמוסדות האלה, מחוץ לוועד עדת הספרדים, שמכתבו אליה בספרי זה, לא קבלתי שום תשובה. הגם שהרב מרקוס בחיפה, הבטיח לי לפני 14 יום בערך, בהיותי שם, שאקבל תשובה. בכל זאת לא נתקבלה התשובה עד היום. בירושלים נגשתי לכל אותם המקומות, ששלחתי את מכתבי.

בועד הקהלה של כנסת ישראל בירושלים

הייתי בועד הקהלה שבירושלים, ביום א' כ"ז בסיון תרצ"ד, ושם לעג לי הרב דוד שפירא, מן רוסיה הסובייטית, והתלוצץ על חשבוני ולא נתן שום חשיבות לדברי. ואז שאלתיו: האם זהו תשלום-תודה בעד טלית חדשה ויקרה של צמר נקי, שהזמנתי בשבילך ונתתי לך במתנה ובעד עוד מתנות שונות, שנתתי לך? בכדי, שיכירו את אפים של האנשים האלה, הריני רוצה בזה להזכיר פרט קטן הנוגע לאפיו של הרב שפירא:

כלפני 7-8 חדשים, כאשר הרב הנ"ל היה גר בשכונת-גאולה, בבית האלמנה, שיינע חיה קאמעל, ואני גרתי בשכונתו, בבית השני, וכאשר חליתי 14 יום, והרופא היה אצלי פעמים רבות, והרב שפירא ידע מזה, מפני שלא באתי להתפלל למנינו ולמרות המתנות שקבל ממני, ולמרות זה שידע, שאני כאן בודד ועזוב; בכל זאת, לא מצא לנחוץ לבקרני, ולקיים בזה מצוה של ביקור חולים. והרב הנ"ל, היה גר בבית האלמנה הנ"ל, והבטיח לשלם לה שכר-דירה, אחרי ראש-השנה, בזמן

שיקבל את משכרתו מן ועד הקהלה. אולם אח"כ דחה אותה שוב בשהי"ה ופי"ה ולא שלם לה עד היום הזה. והוא היה גר-אצלה בדירה גדולה של 3 חדרים במשך של 8-10 חדשים. ולא די שלא שלם לה שכר דירה, עוד קלל אותה, הרב שפירא ואשתו הרבנית, בקללות נמרצות ובזו אותה בזיונות גדולית, כאחד הריקים. ובאותו זמן, שלא שלם שכר-דירה, סדר בשביל הקהל בכל שבת ושבת קדושים ושמחות. הרב דוד שפירא, הוא איפוא כפוי-טובה. וכפיית-טובה היא אחת העבירות הגדולות. אדם שהוא כפוי-טובה, גורם לכך, שבני אדם יחדלו לעשות טובות, אפילו לאנשים טובים וישרים. מעשיו של הרב שפירא, גורמים שירננו הבריות ויאמרו: אם הרב, עושה מעשי רמאות ואונאה, מה יעשו אנשים פשוטים ?

דוד המלך ע"ה, אומר בתהלים ליום שני פרק ל"ח, בסופו, «ומשלמי רעה תחת טובה», פירוש הדברים, שבני-אדם הם תמיד תמיד כפויי-טובה, ומשלמים תמיד רעה תחת טובה. דוד המלך, לא התפלא על זה כל כך, מפני שידע מפי התורה הקדושה, שכבר אדם הראשון היה כפוי-טובה. הקב"ה נתן לאדם וחוה כל טוב, הושיבם בגן-עדן ונתן להם רק מצוה אחת, והיא אסור האכילה מעץ הדעת. והם לא שמעו לדאבון לבנו בקול בורא העולם, ועברו על מצות ה' ואכלו מעץ הדעת, ובגלל זה בא המות עליהם וגרמו את המיתה על כל האנשים. מכאן, מוכח, שהאנשים גורמים לעצמם כל הרעות והצרות הבאות עליהם. ובאותו הפסוק אומר דוד המלך ע"ה «ישטנוני תחת רדפי טוב», פירוש הדברים, דוד המלך התאונן ואמר, מילא, שבני אדם «משלמים רעה תחת טובה» זה מובן לי, אבל בשעה, שאני רוצה לעשות להם טוב להבא, והם «שוטנים» אותי כבר עכשו, זה היה קשה לו להבין. ואותו הדבר: אתי: מה שמשלמים לי אחי ואחיותי! רעות תחת כל הטובות, שעשיתי להם, זה מבין אני. כך דרכו של עולם. ועכשו בדעתי לעשות לכם להבא טוב טובות, וגם ביכלתי לעשות לכם אי"ה טובות, ואתם כבר רודפים אותי היום ? !

עוד מה שאירע לי במערכות עתונים ובמוסדות בירושלים.

אח"כ הלכתי למערכת «הירדן». עורך העתון הנ"ל, חוץ מזה, שאין לו שום צורת-יהודי, הרי התנהגותו ונמוסיו הם, לא של גוי ולא של יהודי ! ועל התייחסותו הגסה אלי, איני רוצה להוסיף לספר. משם הלכתי למערכת «דאר היום» עורך העתון הנ"ל הוא אדון גינזבורג. הוא הזמי, אותי, שאבוא אליו בשעה שש, ושהוא יחכה לי, יען השיחה יקח הרבה זמן. ואני באתי לנכון, והנה הילד איננו ! אדון גינזבורג כבר לא היה במערכת. ומקרה דומה לזה קרה לי, בקרן קימת לישראל, אצל האדון אורחין

בו ביום הייתי אצל כבוד הרב קוק שליט"א. והוא כתב בנוכחותי שני מכתבים לטבריא, בנוגע להתנפלות של נח גלובוס. מכתב אחד הלך לוועד הקהלה, והשני לרב דעת החרדים, ר' אשר ורנר, בטבריא. ובמכתבים אלה, כתב הרב קוק בשמי, שאני קורא את נח גלובוס ואברהם אשכנזי לדין תורה, על אודות ההתנפלות, והסיד שמרחו לתוך עיני (מקרה התנפלות זו, כבר נזכרה בספרי «ויצו יוסף» עמוד כ"ו)

תכשיטים שבירושלים

אוי לנו !, למה שזכתה ירושלים עיר הקודש, בימינו
אלה !!!

רבנים אדומים !

רב בחור, בן 65 !

עמרם בלוי !

משה בלוי ! העורך העולמי המפורסם, של העתון «קול ישראל»

בריונים !

הרבנים האדומים, מכפרים את העוונות והחטאים של בני-עדתם, כמו «הפרה האדומה», שנוכרה בפרשת-השבוע «זאת חוקת התורה». בפרשה זו כתוב : «ויקחו אליך פרה אדומה תמימה». כשם שפרה האדומה כפרה על כל העוונות והחטאים, ככה מוחלים בגלל כסף, הרבנים האדומים החטאים של האנשים הפונים אליהם.

הרב הבחור בן 65 מעדת-החרדים של קהלת ברלין ד"ר ב. הגר בירושלים שכונת מונטיפיורי לא רצה להתחתן, מפני שלא רצה בגלל אשה אחת, להפרד מן נשים רבות. וגם כאן משרתת אותו אשה צעירה, למרות האסור של «יחוד».

ר' עמרם בלוי המפורסם, זה שהיתה לו הזכות, למשוח את הרב קוק ב«שמן המשחה» לרב הראשי של ארץ-ישראל, אדם מסוכן זה בא כאורח בלתי קרוא לכל דרשה ותפלה, כגון ו' אדר ליום הפטירה של משה רבנו ע"ה בבה"כ ישועות-יעקב, בא ומפריע תמיד ומחרחר ריב ואי אפשר להפטר ממנו, עד שקוראים לשוטרים, והם מוציאים אותו ואת ה«חבריא» שלו. ובעטית עמרם בלוי זה, כמעט שנהרג יהודי ספרדי על ידו ביום «השבתון» נגד גזרת-העליה. שהוא התנגד להמחאה והשביתה הכללית שהיתה בכל הארץ האם אין זאת חלול השם ? ומעשים כאלה, נחשבים אצל משפחת בלוי למצוות הגדולות ביותר.

הרב ר' משה בלוי, הגם שהוא אישיות חשובה כאמור לעיל, למרות זה הוא «עניו מאד», ואפילו בית-הדפוס, ששם נדפס עתונו של ר' משה בלוי «קול ישראל», גם בית-דפוס מוכרח להקרא בית-דפוס «עניו ובניו» העתון שלו, היה יכול להיות גדול יותר בכמות מן דף אחד, אבל גם כאן הוא מתנהג לפי הכלל של עניות מופלגת מן העתון הזה צריך להתפרנס רק משפחת בלוי.

ומה שנוגע לפסק-דין של הבריונים מיום ו' תמוז תרצ"ד, איני רוצה לדבר הרבה בענין זה. השופט, כבר אמר להם, ביחוד לראש הבריונים, אבא אחימאיר, די והותר, וזה לשונו:

אין ספק ביחס אליך אחימאיר! שאתה המנהיג של התנועה הזאת (של האגודה חבלתי חוקית) ואני רוצה לציין שהראית כשרון בהנהגה זאת, ואני מביע את צערי שלא הקדשת את כשרונותך למעשים שיהיו לתועלת ארץ.

ושוב אין ברצוני להתגרות בסוס חולה. אבא אחימאיר, נידון ל 21 חדשים עבודת-פרך. חוץ משיבה בבית-הספר, שישב עד הוצאת פסק-דין. הבריונים האחרים דבירי נידון ל 15 חדשים עבודת פרך וכו' וכו'. אבא אחימאיר הוא גלגולו של הנשמה אבא סקרא, ראש הבריונים. (ראה גטין נא) על המעשים הנזכרים למעלה, יזל תכשיטי-ירושלים, אומר אני, שאלה הם מעשים של טפשים גדולים, שאבדה להם בינתם. ועל זה נאמר בתלמוד «מי שאין בו דעת אסור לרחם עליו». ותלמיד חכם שאינו בדעת נבלה טובה הימנו!.

הדרשן «הקדוש» ר' משה בלוי!

הרב ר' משה בלוי, דרש שבת זו פרשת «זאת חוקת התורה» בישיבת מאה שערים. בין יתר הדברים עורר את השאלה: מי גרם לזה, שמחר תסגר הישיבה «עץ חיים»?

מי גרם לזה? אתם בעצמכם גרמתם לכך! מפני שהמנהלים לקחו תמיד לעצמם כל הכספים הכנסות שבא לישיבות. ועתה מצב הפרנסה בעולם רע מאד, לכן הפסיקו לשלוח כסף לשם מטרות כאלה. שקר אין לו רגלים! גורם שני: מפני שאין מלמדים את הילדים דרך ארץ. ואם אין דרך ארץ אין תורה. ודרך ארץ קדמה לתורה.

אבל האמת המר מוכרחים להגיד, שאין להתאונן על הקטנים שאין להם דרך ארץ — מפני שכך לומדים מדרכי אבותיהם היוצאים בעזות ובחוצפה גדולה כ"כ שאין לתאר, נגז' כל גדולי-ישראל, המכובדים, בעיני מאות אלפים יהודים חרדים לומדים, ועשירים

כמו האדמו"ר שליט"א «מגור» שכתבו עליו שהוא מין, ושהוא עוף טמא ח"ו. דברים שהחרידו את כל לב יהודי על העזות המחוצפת הזאת, שיצא מפי זקני-ציון (כאשר תארם הברטנורא) — וכן דרכם של הדור המחוצף הזה בעקבתא דמשיחא, שפני הדור (דוקא הפני) הוא כפני הכלב... בעזותו. מצד אחד יש כתה שמגביה גדוליהם עד לשמים וקראו את האדמו"ר ממונקאטש, מרכבה, לשכינה, שר-הזהר, ומצד השני באו כאלו שנשארו מדור המרגלים אשר אמרו לרגום את משה ואהרן באבנים ולא הספיק ועכשיו בני בניהם מקיימים במעשה והשליכו אבנים על אדמו"רים — וזהו פני הדור הפני של הדור הם.

כפני הכלב, כמו הכלב לית עניא מכלבא והוא מוכרח ללקט עצמות תחת שלחנות אחרים כן הם מוכרחים לפשוט ידיהם לקבל תמיכה מכל שדרות העם... ושוב כפני הכלב כעזות שלו כמ"ש והכלבים עזי נפש ומשליכים שיקוצים על גדולי ישראל, ומדרך ארץ כזה לומדים בניהם לעשות כמעשיהם וכדרכיהם המגונים בעיני ה' ואדם וכן מתגדלים בניהם בדרך ארץ כזה והם שבעים כ"כ מהלימוד הזה עד דלא ידע בין ארור לברוך. ואומרים בפה מלא כ"כ ארור הרב הזה וברוך הרב הזה עד שמהפכים ג"כ ואומרים ארור מרדכי וברוך ה... .

וזהו סדר הדרך ארץ של האבות לבני ארץ-ישראל המגדלים דורו של משיח.

וכן מתפרשת יפה התפלה, שאנו מתפללים יום יום, וזה לשונה: **«עולם י' הא אדם»**, ראשית חכמה, עליך להיות אדם, ואח"כ **«ירא שמים»**. עוד **«יסגרו ויסגרו»**, כמו שכתוב בספרי «הצופה לבית-ישראל» וב«נספחים» הקב"ה שבע זה מזמן מן מעשי הרמאות שלכם. אנשים העושים מעשים רעים, מוטב שלא ידעו תורה. יען אדרבא, מי שיודע תורה ועובר על דבריה, ענשו גדול יותר, מן ענשו של איש פשוט, שאף פעם לא למד תורה. ואם תוסיפו להתחזק במעשים רעים. יקוים בכם, מה שכתוב בתוכחה, שבפרשת בחקותי, **«והב יתי אתכם גם אני שבע על חטאתיכם»** הלא מוטב שתחזרו בתשובה, ותפנו לה' אלקינו, כמו שכתוב בפרשת שמורה, **«ויזעקו ותעל שועתם אל האלקים»**, וישמע אלקים את נאקתם ויזכר אלקים את בריתו את אברהם את יצחק ואת יעקב: וירא אלקים את בני ישראל וידע אלקים. הלא תמיד היה ככה, כשכלל ישראל היה בצרה ופנה אל אלקים, אז נושענו.

תשועת-ישראל לא תצמח, לא מחיים ויצמן, לא מנחום סוקולוב, לא מחבר הלאומים ולא מן ממשלות אחרות; רק בה' אלמינו תשיגת-ישראל.

ואם רוצים אתם, שמצב, היהדות הגרמנית יוטב בקרוב, אז תבוא אלי בהמוניכם עם מנהיגיכם, ותראו אי"ה ישיעת ישראל בקרוב.

ואם לא אז הכל ילך חו"ח לאבוד אצל היהדות הגרמנית, כמו שכתבתי בספרי «הצופה לבית ישראל» עמוד נ"א ואילך, במכתבי מיום 5 למאי, 1932 לועד הקהלה בברלין שם כתבתי:

אני מבקש להתבונן בינה, כי מדוע יהרס וישמד הכל? ליהודים אין לחכות לעזרה מאומות אחרות. אינכם יודעים ואינכם מאמינים איזה אויב עומד בשעריכם!

אם כב' הנהלת הקהלה היהודית, לא ישימו גם הלאה לב למכתבי, הנני מנבא, שעוד מעט תפרוץ אש אשר תבער ולא תכבה! — וכשם שלא הקשבתם לדברי במשך השנים, כן לא יקשיב ד' אליכם, כשתתחילנה הרדיפות החזקות, והבנים המשחיתים יקראו אליו. זה יהי': — מדה כנגד מדה!

עוד פעם אני מעורר את תשומת-לבכם, אחי ואחיותי, שמחובתכם לעזור לאחינו היהודים שבגרמניה, בכל לבבכם, בכל נפשכם ובכל מאדכם. אם למרות בקשותי והפצרותי, החרש תחרישון, אז אש ההיטלריזם תתפשט גם בארץ-ישראל. וכשם שאתם לא באתם לעזרה לאחינו שבגרמניה, ככה בשעת צרה אתם תצעקו ואין שומע לקולכם. תקבלו מדה כנגד מדה. ויקויים חלילה «פוקד עוון אבות על בנים וכו' וכו'». הסירו איפוא ערלת לבבכם, וקיימו את הכתוב «ואהבת לרעך כמוך» שהוא «כלל גדול בתורה» ואז נזכה אי"ה בקרוב לישועת-ישראל! אמן.

קריאה לאחי ולאחיותי!

אחרי זה שגדוליכם ומנהיגיכם של הישוב בארץ-ישראל לא שימו על לבם לענות לי עד היום, על מכתבי הרבנים אליהם, כמו כן מכתבי אל הרב הראשי קוק מיום י' סיון וכמו כן משאר גדולים אנשי-צורה לא נעניתי עד היום.

הנני מוצא לי לחובה לפנות אל אחי ואחיותי ולהעירכם על דבר ההתקפה וההתנפלות עלי ביום י"ט ניסן ש. ז. בטבריא מצד מארגן ההתנפלות הידוע נח גלובוס שלא תכופר לו בשום אופן.

כי אם החרש אחריש על נבלה ורצח כזאת אז ישנו וישלשו המעשים המגונים הללו עד בלי סוף, ותמיד יהיו אנשים גרים חפים מפשע קרבנות לשני רשעים מחפירים במעשים כאלה. לזאת אסור לרחם על אכזרים כאלה, שכל המרחם על רשעים סופו נעשה אכזר אף על צדיקים, וצריכים לבער הרע הזה מקרבנו בכדי לאפשר את החיים השקטים ללכת במרוצת מחלכם חישרים.

כי איך געבור ע"ז בשקט אם הרשע תגבר על הצדיק וצדיק
כי ימוט לפני אנשי בליעל, ואם איש אחד לא יתחבר ולא יתאים
ברוחו למפלגת הבוגדים בחבריהם אזי חייז אבודים, ורכושו יוחרם
ח"ו, כאשר עינינו רואות לדאבון כל רגש, אנושי השורר עוד בעולם,
כי ביום השבת קודש פרשת קרח ג' תמוז החריבו כ 60 פועלים
ממפלגת ההסתדרות הפועלים, על בית מאיר הורקין,
במושבה רחובות, בעד הפשע הגדול אשר חטא בהיותו
גברל ממפלגת המפא"י... או לדור שכך עלתה בימיו...

אני אינני כמובן שייך לשום מפלגה ומכ"ש שאינני רביזיוניסט,
ולא מכל אביזריהו, וראה עמוד י"ג בספרי «הצופה לבית ישראל».

אני קורא לכם אהובי! התאזרו במרץ להתנגד לקראת
מעשים כאלה של הנזכר נח גלובוס ושותפו אברהם אשכנזי.

ביום כ"א סיון ש. ז. כשהיתי בחיפה, והפצתי ספרי ברחוב
הרצל, רדפה אותי אשתו של נח גלובוס הנזכר בעלילות שוא ושקר.
כמו: הוציאה דבה עלי שאני מפיץ ספרי הסתה של מסיונרים או
של קומוניסטים, עד שהוליכו אותי למשטרה בגלל זה החשד, של
לא דוברים ולא יער,

האשה גלובוס נמצאת עפ"י רוב בחיפה אצל אחיה גולדמאן
בעל מסחר למכשירי-חשמל ברחוב הרצל. ושם תוכלו למצא אותה
ולעשות משפטי מיד מבקשי נפשי ושונאי חנם.

אחי ואחיותי! אם החרש תחרישו בעת הזאת, ולא תטו
אוזן ולא תשימו לב לקול בקשותי הרבות והתחנונים באזניכם, אזי
אתם מצוים עלי בזה האדישות לפנות להממשלה האנגלית (כפי אשר
תעיד מכתבי מיום י' סיון אל הרב קוק, ראה עמוד כ') כי מה יש
עלי לעשות יותר, אם כל האזנים אטומות, וקולי כקול קורא במדבר...
ביום ד' סיון פניתי אל ועד הקהלה בטבריא (ראה עמוד כ"ה) וגם
משם אין מענה, לזאת הנני מנסה עוד פעם לדבר אליכם אחי
ואחיותי! ואקוה כי לא תתנו את נפשי לשלל לחיתו יער וזאבי
טרף כאלה.....!

המקוה אינה יכולה להרחיץ את הנבלות.

מתוך הכרת שלמה של עובדות ופעולות ממשיות הוחלט אצלי
כי אין בארץ ישראל מי שהולך יד"ת, חוץ מאיזו זקנים וישישים
הולכי נמישות תשושי כח, ואיזו אלמנות שבורות וכדומה, אשר
אלו הם מבקרי בתי-הדין בירושלים, והם מתיגעים בלך ושוב,
רצוא ושוב בענייני חדין, ועוות חדין, וכו' וכו' בכל הפרטים וחדקדוקים.

לדוגמא אספר מה שהי' לי בעצמי בתחלת חדש אלול שנה העברה עם בעל הבנק «ציון וירושלים» ברחוב יפו. בשמו ר' דוד ליב בראנדווין, אשר עשה גבלה ומעשה רמאות נגדי, אשר הוא גם מנהל בית תבשיל הכללי והכנסת אורחים לעולי גרמניה.... ושולח גם קול קורא לאחינו בני הגולה לתמוך במוסדו הנ"ל.... ולא נמצא מוסד זה בירושלים.... הזמנתי לדין-תורה לפני הבר"צ במאה-שערים ולא בא, לא שקטתי ולא נחתי וכל כמה שהזמנתי ותבעתיו ע"י שילוחא דבי דינא סרב ולא בא... לדאבוננו הגדול איש כמו הר' דוד ליב בראנדווין איש הגהו מן המהדרין שבמהדרין הוא מניח דווקא שתי זוגות תפלין וכמובן הוא מטיבלי שחרית במקוה של מים חיים, ושם נטבעים כל עונותיו והשטן למי דעתו מוליכם אל ארץ גזרה וממילא הלא הכל נכופר לו כביכול ויכול כבר לעבור גם על החרם (כי אחד מכ"ד דברים שחייבין עליהם נדוי הוא מי שהוזמן לבי"ד ולא בא...), ולא לבוא לבית דין... אפילו בחודש אלול.... בכלל שוהקים בארץ-ישראל על דברים קטנים כאלו, כמו מי שלא בא לבי"ד אחרי מאה הזמנות של הבר"ד שזה כבר דבר ידשו כי רבים ורבנים גדולים וחכמים, ואם ישנם כאלה שבאים לבר"ד לא מקבלים עליהם פסק הדין, ובודאי שהוא דבר הרגיל בין הקהל הזה.... וכך שמעתי מהרבה אנשים, ראה עמוד ה' בספרי «ויצו יוסף» בפרק ג'.

וכמובן שאם כך מנהג של צדיקי-העיר כבראנדווין וחבריו ממילא שאין לקרא לנח גלובוס ולאברהם אשכנזי שיעמדו לד"ת.... שכבר יש להם תשובה בצדם שהם הולכים בדרכי החרדים... שגם הם לא יבואו בשערי המשפט של הד"ת.... אוי לאזנים שכך שומעות!

שופטים ערביים בעד שמירת שבת ושופטי ישראל בת"א בעד חלול-שבת.

השופט הערבי בודעלי הראה את העריצתו לקדושת השבת בעת הוצגו למשפט שני הבחורים מר מנחם הכהן פישר, והשני פנחס דוד הכהן רוזנברג לומדי ישיבת «בית-יוסף» אשר תחת הנהלת הרב הג' לעדת החרדים הרב יוסף צבי דושינסקי שליט"א. שני הבחורים מטשעכאסלאוואקיי. חטאת הבחורים הללו היה, שביום שבת קודש בעת נסעו יהודים באותו-מסליל בילים שלהם, העירו את לבם על זה שהיום הוא יום השבת קודש, ובפרט פה בירושלים עיר הקדושה, ואיך ירהבו עוז בנפשם לחלל את יום הש"ק זה הוא בעיה"ק ת"ו חטאתם האחת, וחטא השני: שהיות ויש עשרה

מכוניות מחברת «אגד» שהיו מלאים נוסעים יהודים והגיעו לירושלים ביום שבת קודש, והבחורים הללו הוכיחו את אחיהם הנוסעים, אחינו האהובים; בטח ידעתם שאסור לנסוע בשבת בגלל כן: התנפלו עליהם חברי «אגד» והכו אותם מכת רצח נורא מאד ונמסרו להמשטרה שהם הציגום לפני המשפט.

הד"ר וואללאך מנהל בית-החולים שערי צדק ערב בעדם בסכום הגון והוציאם בערבות עד למשפט.

המשפט שהועד ליום כ"ד סיון נגד שני הבחורים הללו נמסר לידי השופט בידעלי הנ"ל (כמובן בעד חטאם הגדול הזה, חברי ה«אגד» חשבו כי אולי יש עוד זיק של קודש בלב שופט יהודי ויחונן את הבחורים הללו לפיכך מסרוהו לשופט הערבי... אבל המעשה הראה לנו דוקא ההיפך. השופט זיכה אותם ולא זו בלבד אלא שלמד אותם על להבא שלא יחשו על חלול שבת ויוסיפו לעמוד על המשמר ולהזהיר את אחיהם שישמרו את הדת בעיר הקודש, ואל השוטרים פנה בגערה שמהיום ולהבא לא יוסיפו להטריד את בית-המשפט בענינים כאלו! שני הבחורים יצאו זכאים מאת השופט הערבי וכה דבר השופט הערבי אל השוטרים לטובת קדושת השבת ושמירתו, ולכבוד הארץ הקדושה ומצותיה. אולם לא כן ידמו שופטי ישראל בתל-אביב, שמה נאסרו 16 איש בחדש י"ג אייר 28.4.34 בגלל הגנתם על שבת הקידש לבלי לחללו, והשופט הודיע להנאשמים בלשון הזה: אם רצונכם בגן-עדן אני מה איכפת לי, שמרו את השבת והיו בגן-עדן! אולם את אחרים תנו להם החופש ללכת בגהינם ואפילו דרך «רחוב אלנבי», ואין לכם הזכות להפריע את דרכם שמה... ובכן נענשו במאסר כל השש עשרה נפש, ואף בערבות הכי חשובים לא רצו לשחררם נוסף על מה שכבר רומסו ברגלים (ראה עמוד כ' בספרי הנ"ל).

תל-אביב, תל-עולם

תכונה פאריז המזרחית במלואה

צר לנו להגיד קבל-עם, מה שאנו רואים בתל-אביב. אהה! חפשית גיונות, חפשית עוה טס יגולים לרבות וזה שלל האים בפארית, ובעיקר ביום השבת, אז באים המוני זוגות וזוגות ורוחצים לעיני השמש יחד בימ-הגדול, מאדע דה שטים... ראה עמוד כ"א בספרי «הצופה לבית ישראל» שכתבתי בי"ט אלול הרבנות הראשית.

בוז וחרפה נגד העמים, בזמן שנשי הערבים מכסות את גויותיהנה ומדת הבושה אצלם גוברת אלפי מדות על צניעות בנות ישראל.... האם לא תזכרו אחינו ב"י! שעוד בשנת 1848 היינו עוד מיושבי הגיטה, ומדוע נגזר עלינו החוק המגביל ומחפיר הזה? מפני שכבר ראו כל

ממלכות תבל שאי-אפשר לתת לעם הקשה הזה את החופש, והנכם רואים בעיניכם אחרי שניתן לנו החופש למה אנחנו כבר מוכשרים וביותר משתמשים בהזדמנות של נתינת החופש הזה בארץ-ישראל. עד שאפילו החזיר המאוס לישראל ביותר, והוא המזעזע את ארץ ישראל ארבע מאות פרסה, על ארבע מאות פרסה . . . את המין הטמא הזה נבחר ג"כ לבני עמנו ר"ל, ואוכלים אותו מתוך החופש שנתן להם, חופש וחופש, חושבים שבכאן הותרה הרצועה לגמרי . . . פה בארץ הקודש, בארץ האבות אשר כאן שפכו דמם אבותינו בעד קדושת ה' בעד קדושת השבת ובעד קדושת התורה, פה נרמסו ברגליהם את כל הקדוש לנו, את כל העושר של נשמתנו האלקית, את קדושת יום המנוחה הקדוש לה' ולישראל.

הארץ אשר בה ארג דוד המלך את שיריו הנעימים והקדושים אף בכל חכמי הגוים, פה בארץ, בהיותו במדבר יהודה השתפך נפשו לה' בצמאון הנפש ערגה וכלתה נפשו רוחו ונשמתו לה' פה רכש אוסף רב ומקור חיים של אומץ רוח בעדו ובעד כל האומה עד ימות עולם, הוא קרא את ירושלים ירושלים מפני שמצאה שלמה בשתי המדות האלה, פה מקור ליראה ופה היסוד לשלום, אבל ומה בני-עמנו משיבים לו בשכרו חופש ושנאה, לעומת ירושלים . . . יש לכם רק יראה בעד הממשלה המגבילה את שלטוניכם ויראה יש לכם ג"כ מן הערביים שלא יתגברו עליכם, וכן מראה השלום אצלכם, כמאמר דוד המע"ה אני שלום וכי אדבר המה למלחמה . . . ואיה איפוא הוא השלום שלכם בעת שביניכם מ 24 עד 26 מפלגות עד שהגעתם למדרגת דור הפלגה אשר לא ישמע איש לשון רעהו, והשגת חברו מוזר אצלו. האם זאת יקרא עיר השלום . . . ? הנכם שכורים כאלו חמר עתיק ויין שאמפאני שתיתם, אם לא תעירו ותתעוררו משנתכם ומשכרותכם כעת ולא תטו אוזן לדברי, אזה! ונחמתם באחריתכם . . . התבוננו בעוד מועד, ועל תחמיצו השעה, הנכם ממששים כעור באפלה לא תדעו במה תכשלו

לחיה היום נחמים ובוטחים על הבטחת גדיבי עמים, ראשיכם ומנהליכם שיש לכם בבית המלך, זה! לשוא תחכו, כבר יש לכם אות על העתיד מן העבר הנורא, לדוגמא מה הביא לכם הנציב היהודי הרברט סמואל? שהרבה שנים בטחתם בו . . . ? מה הביא לכם בענטאוויטש השופט הכללי לא"י? מה הביא לכם חיימסון? כל בקשה של איש ישראל הוזנחה ונדהה לשנים לא נחת ח"ו, רק צרות וא"כ על מי אתם בוטחים? על משענת קנה רצוף, אל ישיא אתכם לבכם המוכה בעורון כי אחיכם יעזרוכם, לא, ולא!

מה פעל המיניסטר לעניני חוץ היהודי וואלטער ראטענוי בעד אחיו בגרמניא ? כלום ולא כלום ? ! ומה פעל מר לעא בלום בעד אחיו בצרפת ? ג"כ לא דבר, ולא כלום. וביחוד כמה בוז, חרפז וצרות של אין סוף וקץ. המיסו עלינו אחינו ברוסיא כמו טראצקי וסייעתו. בעת שניתן החופש לאחינו ב"י הם יגביהו לעוף לשמים, יעלו לשמים שיאם יותר גבוה ויותר רחוק ממה שהגיע פיקארד באוירון שלו . . . ואז ישכחו את מקור מחצבתם מצד הטוב שהיו בנים להורים חשובים מעם סגולה, ומצד השני שאינם רק ילידי אשה . . . לדאבונינו הגדול, אין לנו כבר האנשים הגדולים שהיו לנו בחצרות מלכים בשנים העברו שהיו נאמנים לה' לתורתם לעמם ולארצם ואשר בגלל כן שרים קמו וישתחוו להם כמו השר דון יצחק אברבנאל והשר משה מונטי-פיורי. אין לנו אוהבים טהורים ונאמנים כאלה, אין לנו היום על מי להשען אלא על אבינו שבשמים, לא על עזרת אחינו בני עמנו בדורותינו אלה. ובכן אחי ואחיותי ! הנני מתחנן לפניכם שוב פעם ועוד פעם בואו אלי בהמוניכם, בכדי שאתם אחי ואחיותי תוכחו באמת שרק את האמת הסתור דברתי לפניכם, כי הנה עוד מעט ואני עוזב את הארץ, כפי חשבוני בע"ה אחשוב בסוף יולי לנסוע לחוץ לארץ, וברצוני להפרד מכס מתוך אהבה וידידות נאמנה ואני חפץ מאד שספרי «הצופה לבית-ישראל» שכבר מהולל ומשובח בפי כל משכילי ורבני עמנו, יהיה לכם למורה דרך, מדריך לדרך הטוב והישר בעיני אלקים ואדם והנני נותן לפניכם בכאן לדוגמא מעט ממכתבי התודה שהשגתי בעד ספרי זה

הרב מ. לנדמן

אדזשוד - פוטנא
(רומאניא)

ב"ה. ה' משפטים אדזשוד יצ"ו.

כבוד המחבר שיחי'

שמעתי מחיבורו אודות דבר ההיטלריזמוס והנני חפץ לקראו. כי שמועה של שבח בא אלי, ע"כ אבקשו נא לשלוח את הספר הזה אלי, למען אקרא בו ולמען אפיץ את רעיונו הכי טוב בין אחינו בני ישראל אקוה שימלא מבוקשי וישלח לי תומ"י את הספר אשר עבורו הנני מלא תודה לו.

ישנם עוד תחת ידו חיבורים אחרים ? הכותב כבודו גם באיזה ירחון או שבועון ? באופן זה חפץ אני לקרוא את כתיבתו. כי - שבח - כתיבתו עוררנו גם לקרוא שאר כתביו.

בתודה כפולה ובשלום רב ורגשי כבוד

מרדכי לנדמן
אמרי"ה.

מקום חתומ.

ב"ה וויזניץ בוקאווינה, יום ג' פ' ויקרא תרצ"ד לפ"ק יע"א

לכבוד האי גברא רבא חריץ ושנון זית רענן
ובקי הנעלה ומפורסם לשם ולתהלה כש"ת מוה'
יוסף משה קרומער נ"י ויזרח עד עולם!

הנני בזה לבקשו לשלוח לי את הספר היקר במציאות שלו
בשם «הצופה לבית ישראל» ראיתי אותו אצל הרב דפה אבל יש
עליו כל כך חוטפים שאין אני יכול אותו לקרוא וללמוד בשעה אחת,
הספר היקר הזה, צריך על כל פנים שבוע ללמוד אותו, בכדי שיביא
תועלת לקוראיו, והנני מתחייב את עצמי ללמוד וללמד, לשמור
ולעשות את כל התנאים שכתב כ' בספרו, בתקוה שכ' ימלא את
בקשתי ולא ישיב את פני ריקם, הנני משיב לו תודתי ותודות כל
הלומדים את ספרו בברכת תודה וירושלים

גדלי' כהנא.

בית-הכנסת הגדול

בית אברהם

ואהל יעקב

בעה"ק טבריא ת"ו

ב"ה טבריא ת"ו יום יו"ד ניסן תרצ"ד

למע"כ האי גברא רבה ויקרא הרה"ח הנכבד נודע בשערים

מוה"ר יוסף משה קרומר הי"ו

הננו מאשרים בתודה רבה קבלת ד' ספרים ספרו היקר «הצופה
לבית ישראל» אשר נדבה לבו לביה"כנ שלנו לחלקם חנם למתפללי
ביה"כנ להיות ממזכי הרבים בדבריו המעוררים לתשובה, להלהיב
לבבות אחב"י לאביהם שבשמים. ולפעלא טבא אמרינן יישר חילו
יה' ה' עמו וחפץ ה' בידו יצליח. והנני חותם בברכה

גבאי דביה"כנ

בנימין ברזיל

מקום חותם.

ישיבת בר יוחאי ומושב זקנים במירון
הנוסדה על ציון התנה הקדוש רבי שמעון בר יוחאי זיע"א
בעי"ק צ פ ת ת"ו

הרב משה פודהורצר

ב"ה. צפת יום י"ב ניסן תרצ"ד

ת. ד. 6-

צ פ ת, ארץ-ישראל

לכבוד הרה"ח הנכבד ירא אלקים
כש"ת מוהר"ר יוסף משה קרומר

א. מ. נ.

בתודה רבה אנו מאשרים את קבלת ספרו הנכבד «הצופה
לבית-ישראל» והננו מברכים אותו כי יזכה לראות בהרמת קרן
ישראל, ותתקיים בו ברכתו של גאון עוזנו מרן הגאון מוהרא"י
הכהן קוק שליט"א שיעלה בידו להשפיע על הנוער לטובה, לקרבם
להיהדות הנאמנה, אמן.

בברכת חג כשר ושמח ותשועת ישראל וגאולתו

ובכל ההוקרה והכבוד

ישיבת ב"ר יוחאי ומושב זקנים במירון

עה"ק צ פ ת ת"ו

משה פודהורצר.

ועד עדת הספרדים

ירושלם

טלפון 913

ת. ד. 77

ירושלם, א' אייר תרצ"ד.

לכבוד

הא' יוסף משה קרומר הי"ו

מחבר הספר «הצופה לבית ישראל»

שעון מעורר לעמי וכו'

ירושלם

א. מ. נ.

נהיה אסירי תודה לכב' אם יאות וישלח לנו העתק אחד
מספרו הנ"ל «הצופה לבית ישראל», שכב' מחלק בין המוסדות, וכן
העתק מספרו אחר דומה לזה אשר הוציא בשביל ספרית ועד עדתנו
בתקוה לכך, הנני מביעים את תודתנו הנאמנה וחותרים

בכבוד רב

בשם ועד עדת הספרדים בירושלים

המוזכיר מ. צ. גאין

(מקום החותם)

בית הספרים העממי בניו יארק

מיסודי אסטור, לעגירס וטילדען.

ניו יארק, מאי 31-1934

אדון יוסף משה קרומער

ירושלים, פלשתינה

אדון היקר מאד!

עפי' פקודת ההנהלה הנני מוסר תודתינו הרבה, בעד שני ספריו «הצופה לבית ישראל» אשר קבלנו בעד בית הספרים שלנו בעד מתנותיו היקרים, ושמחים אנחנו על קבלתם אשר יקרים המה בעינינו מאד. שמנו אותם באוצר בית הספרים שלנו.

בכל הכבוד הגדול

מ. ה. אנדערזאן

הצופה לבית ישראל (שני ספרים בעברית)

ועד עדת הספרדים

ירושלים

ירושלים, כ' סיון תרצ"ד.

טלפון 913

ת. ד. 77

לכבוד

ר' יוסף משה קרומר

בית קומיל אצל אפרים מצגר

שכונת גאולה

ירושלים

א. מ. נ.

הננו לאשר בתודה את קבלת ספרו «הצופה לבית ישראל» עם צרור הניספחים אליו הכולל העתק מכתבים למוסדות שונים לרבני וגדולי ישראל ולשרי אומות העולם, אנו מעודדים אותו בפעלו בהלחמו בשארית כחותם בעד נצחון האמת והצדק, מכל מקום נברכו כי יהא לו העוז והמרץ להמשיך בהטפתו המוסרית להשלטת יחסי הבנה בין חלקי עמנו, להיותנו בדעה אחת לעשות רצונו יתברך בלבב שלם.

בכבוד רב

בשם ועד עדת הספרדים בירושלים

חמוציר מ. צ. גאין

(מקום חחותם)

וכן מכל קצבי העולם פונים אלי ודורשים במפגיע לשלוח להם
כבריי וכן הג' בעמ"ס «הזמיר החיבה», הרב ווייס יורא עהרענרייך
ראב"ד דהומענע בסלואקייא דרש ספרי, למען הפיצם בישראל
ולחלקם ביעקב, כי תועלתם גדולה היא לכלל ישראל.

מכל המכתבים הללו תראו שיש לפניכם מורה דרך הטוב
והישר, לכו אחי ואחיותו בקו זה אשר הראיתי לפניכם, ואז ה' יהי
עמכם כאשר היה עם אבותינו ואבות אבותינו, וילוה אתכם בכל
דרככם להאיר לכם בכל מפעל ידיכם, ותזכו אז לראות את ארצנו
בבנין-שלם. רק עשו פעם ההתחלה לטובה, וקבלו את הטוב מאת
האל הטוב. בדברים האלה אני חותם את מאמרי אליכם, ותקותי
חזקה כי תשובו בדרך הראוי לארץ-ישראל, ואני יכול
להבטיחכם אז כי אתם תהיו מן המנצחים ותירשו את הארץ
כאשר דבר ה'.

בברכת ישראל לכלכם

יוסף משה קרומר.

